

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

卐 卐 卐

પુસ્તક ૪૮ મુ.

આત્મ

સંવત ૨૦૦૭.

સં. ૫૫

અંક ૪ થી.

તા. ૧૪-૧૧-૫૭

કાર્તિક.

વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૩-૭-૦ પાસ્ટેજ સહિત.

પ્રકાશક:-

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા,
ભાવનગર.

અ નુ ક મ શ્લોકા.

૧ શ્રી વીરજિનેશ્વર સ્તવન	...	...	...	(લે. જંબૂવિજયજી મહારાજ)	૬૧
૨ શ્રી ભદ્રાવતી પાર્શ્વનાથ તીર્થ	...	...	...	(લે. જંબૂવિજયજી મહારાજ)	૬૨
૩ તત્ત્વાવબોધ...	...	...	...	(લે. આચાર્ય શ્રી વિજયકરતૂરસુરિજી મહારાજ)	૬૮
૪ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યશ્રીજી અદ્વિતીય ઉદારતા...	...	...	...	(લે. શ્રી દર્શનવિજયજી મ. ત્રિપુડી)	૭૦
૫ જ્ઞેસલમેર પ્રાચીન જ્ઞાનભંડાર અને મુનિ મહારાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજ	...	...	...	(ઉદ્ધૃત)	૭૪
૬ ધર્મકૌશલ્ય...	...	...	...	...	(લે. મૌકિક) ૭૬
૭ ઈશ્વરયોગ શાસ્ત્રયોગ અને સામર્થ્યયોગ	...	...	...	...	...
...	...	...	...	(લે. ડૉ. ભગવાનદાસ મન:સુખભાષ એમ. બી. બી. એસ.)	૭૭
૮ સ્વીકાર-સમાલોચના...	...	...	...	...	(સભા) ૭૮
૯ વર્તમાન સમાચાર	...	...	...	...	(સભા) ૮૦
૧૦ લોકેષણ (ઉદ્ધૃત)	...	...	...	...	...

આ માસમાં થયેલ માનવંતા લાઘવ મેમ્બરો.

૧ શેઠ હાથીભાઈ ગલાલચંદ	પેટ્રન સાહેબ	૭ શ્રી આત્મકમળ, દાન, પ્રેમ,	} લાઘવ મેમ્બર
૨ મહેતા મંગલદાસ હીરાચંદ	લાઘવ મેમ્બર	જંબૂસુરિ ગ્રંથમાલા	
૩ શ્રી વાડીલાલ મનસુખરામ	લાઘવેરી	૮ શેઠ કકલભાઈ કેશવલાલ	"
	પુસ્તકાલય	૯ શાહ ખીમજી દેવજી	"
૪ શાહ ન્યાલચંદ હરખચંદ	"	૧૦ શાહ ભોળીલાલ જીવરાજ	ખીમ વર્ગમાંથી
૫ શેઠ મુલચંદભાઈ વાડીલાલ	"	૧૧ શાહ રતનશી ગુલામચંદ	"
૬ શાહ જસવંતલાલ નગીનદાસ	"	૧૨ પારેખ કપુરચંદ શામજી	વાર્ષિકમાંથી

(કલિકાલસર્વજ્ઞ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય રચિત)

શ્રી ત્રિપષ્ટિલાકા પુરૂષ ચરિત્ર મૂળ-

પ્રથમ (ભાગ) પર્વ છુકાકારે.

હંચા ટકાઉ લેઝર પેપર ઉપર શ્રી નિર્ણયમાગર પ્રેસમાં સુંદર શાસ્ત્રી ટાઇપમાં છપાયેલ, પાકી કપડાની બાંધડીંગતી નકલો ઘણી જ થોડી સિલિકે રહી છે, પછી મળવા સંભવ નથી. સંસ્કૃતના અભ્યાસીઓ મહાશયો અને જૈન જ્ઞાનભંડારોમાં રાખવા જેવી છે (કિંમત રૂ. છ પોસ્ટેજ અલગ.)

જૈન સસ્તુ સાહિત્ય

(શ્રી નમસ્કાર મહામંત્ર નિબંધ)

ઉપરોક્ત નિબંધની તપાસણીનું કાર્ય શરૂ છે. તે કાર્ય પૂર્ણ થયા બાદ તેનું પરિણામ આત્માનંદ પ્રકાશ માસિકમાં નામ સહિત જાહેર કરવામાં આવશે, અને અગાઉ આપેલ જાહેર ખર્ચ પ્રમાણે વેતન આપવામાં આવશે.

આ સભાના માનવંતા પેટ્રન.

A75

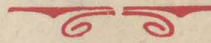
શેઠ હાથીભાઈ ગલાલચંદ.

કચ્છ-મુદ્રા (હાલ-મુંબઈ)

શ્રી મહોદય પ્રેસ, -ભાવનગર.

શેઠશ્રી હાથીભાઈ ગલાલચંદનું જીવનવૃત્તાંત.

કચ્છ દેશ પ્રાચીન સમયથી સુપ્રસિદ્ધ છે. હજારો વર્ષોના ઇતિહાસ તેની સાક્ષી પૂરે છે. શ્રી ભદ્રેશ્વરતીર્થની શીતલ છાયામાં આવેલ તે દેશના કચ્છ-મુદ્રામાં તા. ૧૫-૧૦-૧૯૦૦ના રોજ ઓશવાલ જૈન જ્ઞાતિના શેઠશ્રી ગલાલચંદ આશકરણુને ત્યાં શેઠશ્રી હાથીભાઈનો જન્મ થયો હતો. પૂર્વના પુણ્ય-યોગે લઘુવયથી જ શેઠશ્રી હાથીભાઈ નિહર, સંસ્કારી, સાહસિક અને બુદ્ધિશાળી હતા. સામાન્ય કેળવણી લઈ માત્ર સત્તર વર્ષની ઉંમરે ભાગ્યદેવી મુંબઈ લઈ ગઈ અને પૂર્વના સુકૃતને લઈ કમે કમે મુખ્ય મુખ્ય વ્યાપારીઓનો પ્રેમ સંપાદન કર્યો અને દુનીયાના સર્વ વ્યાપારની માહિતી મેળવતાં-માર્ગદર્શન પ્રાપ્ત થયું અને શેર બજાર, રૂ બજાર, એરંડા, સોના, ચાંદી વગેરે વ્યાપારો હાથ કર્યા. હજારો અને લાખો રૂપીઆની ઉથલપાથલ કરતાં પૂર્વ પુણ્યે લક્ષ્મીદેવી પ્રસન્ન થઈ. જીવન અને લક્ષ્મીની અસ્થિરતા જાણી અનેક ધાર્મિક કાર્યોમાં લાખો રૂપીઆની સખાવતો કીર્તિદાનની પરવા કર્યા વગર કરવા લાગ્યા અને સાથોસાથ ગુપ્ત દાનો પણ થવા લાગ્યા. દરેક વ્યાપારની (વસ્તુની) લાઈન તેઓશ્રીને ત્યાંથી દોરાવા લાગી. માર્ગદર્શક થવા લાગી.

શેઠ સાહેબના ધર્મપત્ની શ્રી ચંદનજીને પણ સુશીલ અને ધર્મપરાયણ છે. શેઠશ્રી હાથીભાઈને ચાર ભાઈઓ, એક પુત્ર, ચાર પુત્રીઓ જે સર્વ માયાળુ, ધર્મનિષ્ઠ તેમજ વિનયી છે. શેઠશ્રી નિરાભિમાન, માયાળુ, સરલહૃદયી, ધર્મપ્રેમી અને સમયજ્ઞ છે. આવા પુણ્ય પ્રભાવક જૈન બન્ધુઓ આ સલાની પ્રતિષ્ઠા જાણી, પેદ્રનપદ સ્વીકારવાથી તેઓશ્રીનો આભાર માનવામાં આવે છે, અને સલા તે માટે ગૌરવ લે છે. પરમાત્માની પ્રાર્થના કરીએ છીએ છે, કે શેઠશ્રી હાથીભાઈ દીર્ઘાયુ થઈ આધ્યાત્મિક, આર્થિક, શારીરિક લક્ષ્મી વિશેષ પ્રાપ્ત કરી આત્મકલ્યાણુ સાધે.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

... પ્રકાશક:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર ...

વીર સં. ૨૪૭૭

કાર્તિક

પુસ્તક ૪૮ મું.

વિક્રમ સં. ૨૦૦૭.

:: તા. ૧૪મી નવેમ્બર ૧૯૫૦ ::

અંક ૪ થો.

શ્રી વીરજિનેશ્વર સ્તવન.

(ચાલ-પારેવડા જાગે વીરાના દેશમાં...)

પૂજના ચરણે શ્રી વીરજિણુંદના,

કરું શ્રી ત્રિશલાનંદના.

હો પૂજના ચરણે શ્રી વીરજિણુંદના.

પંચામૃતે જિનઅંગ પખાલી,

કરું વિલેપન ચંદના.

હો પૂજના ૧

ઉત્તમ જાતિના પુષ્પોની માલા,

રચી ઠવું પ્રભુ કંઠમાં.

હો પૂજના ૨

શિરે મુગટ કાને કુંડલ પહેરાવું,

ધૂપ ઉવેણું દશાંગના.

હો પૂજના ૩

સ્વસ્તિક રચી જિન આગે હું માણું,

ચાર ગતિની નિકંદના.

હો પૂજના ૪

જંખૂ કહે સ્વામી સેવકને તારો,

આપોને સુખ અખંડના.

હો પૂજના ૫

મુનિરાજ શ્રી જંખૂવિજયજી મહારાજ.

શ્રી મદ્રાવતીપાર્શ્વનાથતીર્થ.^૧

લેખક : પૂ. મુનિરાજશ્રી જાંબૂવિજયજી મહારાજ

શ્રી ભદ્રાવતીપાર્શ્વનાથભગવાનનું અતિ ભવ્ય, રમણીય અને પ્રાચીન તીર્થ મધ્ય-પ્રદેશના ચાંદા જિલ્લાના વરોરા તાલુકામાં વરોરાથી ૧૨ માઇલે અગ્નિકોણમાં અને ચાંદાથી ૧૬ માઇલે વાયવ્યમાં આવેલા ભાંદક નામના (લગભગ ૨૦/૫ ઉત્તર અક્ષાંશ તથા ૭૬/૫ પૂર્વ રેખાંશ ઉપરના) ગામમાં આવેલું છે. આ વિશાલ તીર્થ તેમાંનું ઉત્તુંગ, આલીશાન અને ભવ્ય જિનાલય તથા તેમાં વિરાજમાન શ્રી પાર્શ્વનાથભગવાનની ચાર કુટ પહોળી તથા કૃણા સુધી પાંચ કુટ ઊંચી પ્રતિમા એટલાં બધાં આકર્ષક અને મનોહર છે કે પ્રથમદર્શને જ માણસનું મન આનંદથી વ્યાપ્ત અને પુતકિત થઈ જાય છે.

પુરાતત્ત્વનો ખજાનો

ભાંદક અત્યારે તો લગભગ ૫૦૦ ઘરની વસ્તીવાળું ગામડું જ રહ્યું છે, પણ ભાંદકથી આસપાસ અનેક માઇલો સુધી પથરાયેલા પ્રાચીન અવશેષોને જોતાં એમ સ્પષ્ટ જણાઈ આવે છે કે પ્રાચીન કાળમાં ભાંદક એક મહાન અને સુંદર નગરી હતી. ઉત્તરે ભાટાળાથી દક્ષિણે ચાંદા સુધી ૨૮ માઇલ લાંબા તથા ૧૬ માઇલ પૂર્વ-પશ્ચિમ પહોળા પ્રદેશમાં સંખ્યા-બંધ પ્રાચીન તળાવો અને બાંધેલા કૂવાઓ તથા ભાંદક આસપાસ મંદિર અને મૂર્તિઓના ભગનાવશેષો મોટા પ્રમાણમાં મળી આવે છે. ભાંદક ગામની અત્યંત સમીપના પ્રદેશમાં અત્યારે પણ નાનાં મોટાં લગભગ ૩૦ તળાવો વિદ્યમાન છે. ચિંતામણિ તલાવ, સૂર્યકુંડ, ચંદ્રકુંડ, એવાં મનોહર નામો પણ આ નગરીના લોકોની ઉચ્ચ ગૌરવશાલી ભાષાનો તેમ જ તેમની સંસ્કૃતિનો પરિચય કરાવે છે. અહીં પ્રાપ્ત થતી મૂર્તિઓમાં જૈન, બૌદ્ધ અને વૈદિક એમ ત્રણે પ્રકારની મૂર્તિઓ મુખ્યત્વે કરીને છે. વૈદિક મૂર્તિઓમાં ખાસ કરીને ગણ-પતિની અને મહાદેવ-પાર્વતીની મૂર્તિઓ જ મોટા પ્રમાણમાં છે. વિશાળ સંખ્યામાં અહીં મળી આવેલી જૈન, બૌદ્ધ તથા વૈદિક મૂર્તિઓ જોતાં આ નગરી ત્રણે સંસ્કૃતિઓનું કેન્દ્ર હતી એમ સ્પષ્ટ જણાઈ આવે છે. જેમણે નજરે જોયું છે તેવા લોકો કહે છે કે-આજથી ત્રીસેક વર્ષ પૂર્વે આ બધી મૂર્તિઓને વેગનોમાં ભરીને સરકારી પુરાતત્ત્વ ખાતા તરફથી લઈ જવામાં આવી છે અને તે નાગપુર વિગેરે સંગ્રહસ્થાનમાં રાખવામાં આવી છે આજે પણ કેટલીક વાર ખોદતાં તથા ખેતર ખેડતાં મૂર્તિઓ મળી આવે છે.

ત્રણે સંસ્કૃતિઓના ત્રિવેણીસંગમ સમાન આ નગરીનો ઇતિહાસ અંધારામાં જ છે એમ કહીએ તો ચાલે. આ નગરીમાં ક્યારે ક્યારે કયા કયા રાજ્યકર્તાઓ થઈ ગયા, તેમ જ આ નગરીનો વિનાશ ક્યારે થયો વિગેરે નિશ્ચિત કોઈ હકીકત મળી શકતી નથી. અત્યારે તો આ નગરીને સ્થાને ખાંડિયેર અને આસપાસ મોટું ભયંકર જંગલ થઈ ગયાં છે, ખાસ

૧. 'શ્રી અંતરિક્ષપાર્શ્વનાથજી તીર્થ' આ લેખમાળા ચાલુ જ છે, એ ચાલુ લેખમાળામાં વચમાં આ લેખ દાખલ કરવામાં આવ્યો છે, એ વાચકોએ લક્ષ્યમાં રાખવું.

શ્રી ભદ્રાવતી પાર્શ્વનાથ (ભાંદક) તીર્થની પેઢી તરફથી
શ્રી સંઘને દર્શનાર્થે ભેટ.

દેવાધિદેવ શ્રી ભદ્રાવતી પાર્શ્વનાથ ભગવાન.

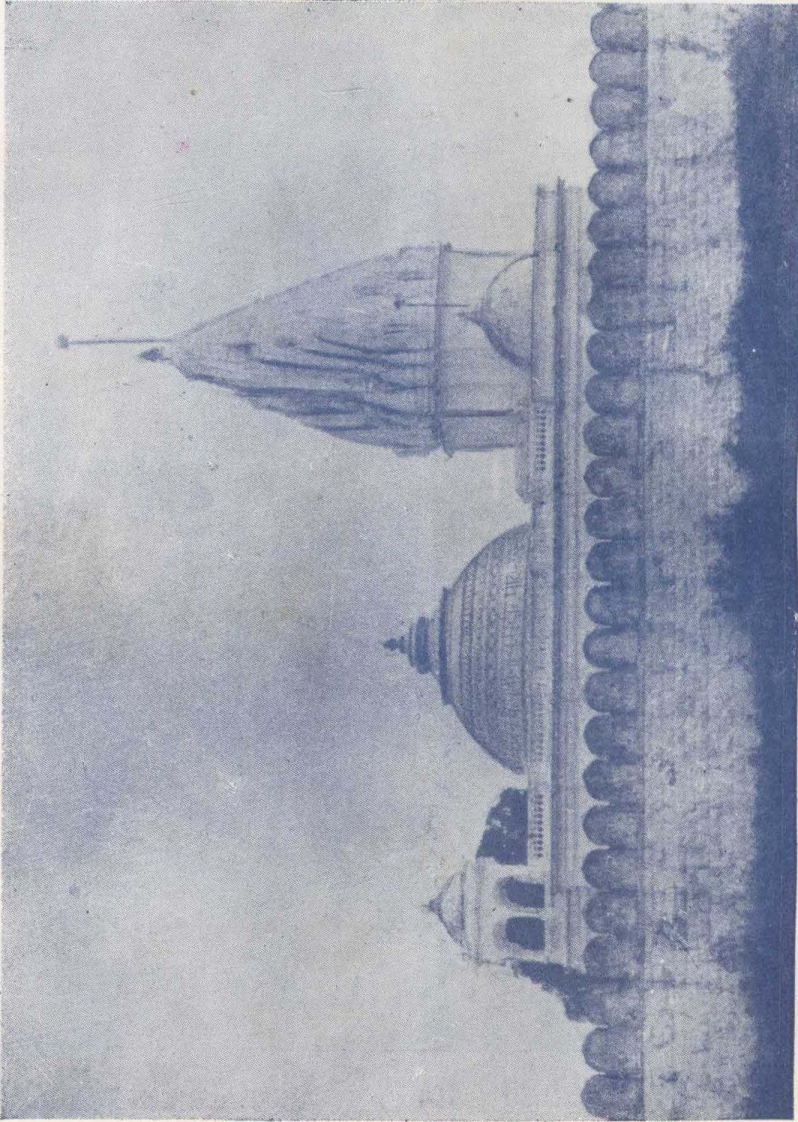
મુ. ભાંદક (જીલ્લા-ચાંદા, મધ્યપ્રદેશ)

પ્રભુનાં પ્રતિમાજીની કૃપા સહિત જિયાર્હ ૬૦, ઈસ

,, ,, મરતક સુધી જિયાર્હ ૫૦, ઈસ

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર.

આકોલા (વરાડ) નિવાસી શા. અમરચંદ્ર શ્રીમાલના સુપુત્ર શા. રાજમલજી તથા પૌત્ર
રિખવચંદ્ર અને પારસમલજી તરફથી શ્રી સંઘને હર્શનાર્થે ભેટ

શ્રી ભદ્રાવતી પાર્શ્વનાથ જિનાલય (સુ. ભાંદક, મધ્ય પ્રદેશ)
(સાથેના ફોટોમાંનાં પ્રતિમાજી આ જિનાલયમાં મૂલનાયક તરીકે ગિરાજે છે.)

કરીને પૂર્વ દિશા તરફ જંગલ મોટા પ્રમાણમાં છે. આ ગામથી પશ્ચિમદિશામાં ૬ માઈલ દૂર ઇતિહાસપ્રસિદ્ધ વરદા^૧ (વર્ધા) નદી વહે છે. આ નગરીનો વિનાશ ક્યારે થયો? એ કંઈ ચોક્કસ કહી શકાતું નથી, પણ આપણા મંદિરની પાછળ એક ચંડિકાનું મંદિર બિલું છે, તેમાં એક થાંભલા ઉપર વિક્રમ સંવત ૧૧૩૩ નો એક શિલાલેખ છે, તેમ જ ભાદક સ્ટેશનથી ગામ તરફ આવતાં વચમાં એક ભદ્રનાગનું મંદિર છે તેમાં એક ખંડિત શિલાલેખ શકે ૧૩૦૧ અથવા ૧૩૬૮ ની સાલનો છે. સ્ટેશનથી આવતાં એક તળાવ પાસે ટેકરા ઉપર મંદિર છે તેમાં સંવત ૧૧૬૬ નો એક શિલાલેખ છે. એ જોતાં તે તે વર્ષો સુધી આ નગરી નગરીરૂપે વિદ્યમાન હતી એમ જરૂર લાગે છે. ત્યાર પછી ગમે ત્યારે નાશ પામી હશે.

તીર્થની પ્રસિદ્ધિ

કાળખળના વિકરાળ ઝપાટા અને સપાટા વાગવા છતાં અખંડિતરૂપે રહેલી અને ભાવિ પુનરુદ્ધારનો રાહ જોતી શ્રી પાર્શ્વનાથભગવાનની અંધકારમાં દીપક સરખી એક પ્રભાવી પ્રતિમા આમાં વિદ્યમાન હતી. અત્યારે જે જિનાલય છે તે જ સ્થળે એક નાના જીર્ણોદ્ધાર થઈ ગયેલા અને જંગલની ઝાડીમાં ઉભેલા મંદિરમાં ધૂળ-કચરાથી અર્ધી દટાયેલી અવસ્થામાં આ પ્રતિમા હતી. નજીકના જ ગામના ગામડિયા લોકો શ્રદ્ધાથી આના ઉપર સિંદૂર ચડાવતા હતા. અને કેસરિયા બાળાના નામથી ઓળખતા હતા. ચાંદામાં આ વળતે એક કિશ્કિયન મીશનરી કામ કરતી હતી. તેમાંનો એક યુરોપિયન પાદરી આ બાળુ આવી ચડેલો. તેના જોવામાં આ પ્રતિમા આવી. તેણે સરકારી પુરાતત્ત્વખાતાને ખબર આપી. પુરાતત્ત્વખાતાએ તરત જ આ સ્થાનનો કબજો લઈને તેમ જ સાફસુફી કરાવીને મૂર્તિને યોગ્ય સ્થાને બેસાડી અને એક ચોતરો બાંધી ચારે બાળુ લોઢાના તારની વાડ કરી દઈને ‘રક્ષિત સ્મારક’ (Protected monument) તરીકે આની જાહેરાત કરી.

લગભગ આ અરસામાં વિક્રમ સંવત ૧૯૬૬ ના મહાસુદ ૫ ના સોમવારની રાતે શ્રી અંતરિક્ષપાર્શ્વનાથજીતીર્થની પેઢોના મુનીમ શા. ચતુરભુજ પુંજસાને એક સ્વપ્ન આવ્યું કે તે ભાદક પાસે જંગલમાં ફરી રહ્યા છે અને તેમની પાછળ ૧૦ હાથ લાંબો નાગ દોડી રહ્યો છે. ચતુર્ભુજ આગળ દોડે અને નાગ પાછળ દોડે. છેવટે ચતુર્ભુજે થાકીને નાગને વિનંતિ કરી કે ‘તમે શા માટે મારી પાછળ પડ્યા છો?’ ત્યારે સાપે મનુષ્યવાંણીથી કહ્યું કે ‘હું તને એક ચમત્કાર બતાવું. તું પાંચસો રૂપીઆ ખર્ચ કર.’ ત્યારે ચતુર્ભુજે કહ્યું કે ‘હું’ તો ગરીબ માણસ છું, પાંચસો રૂપીઆ ક્યાંથી લાવું?’ સાપે પૂછ્યું કે ‘એટલા પણ તારી પાસે રૂપીઆ નથી?’ ચતુર્ભુજે કહ્યું કે ‘ના, સાચું કહું છું, મારી પાસે કંઈ નથી.’ ત્યારે નાગરાજે કહ્યું કે, ‘હીક, ત્યારે તું પાછળ જો.’ ચતુર્ભુજે બીતાં બીતાં પાછળ જોયું તો જંગલ નહીં, પણ ત્યાં તો નગર જ હતું. અને તેમના સામે જ એક મંદિરમાં પશ્ચિમભિ-

૧. આ વરદા નદીના કાંઠા ઉપર જ દમયંતી અને રૂક્મણીનું પિયર ઇતિહાસપ્રસિદ્ધ કુંડિનપુર નગર આવેલું છે. આ સંબંધી વિશેષ જાણવા માટે ‘કુંડિનપુર’ એ શીર્ષક નીચેનો જૈનસભ્યપ્રકાશ માસિકના ૧૫-૫-૫૦ ના અંકમાંનો મારો લેખ જુઓ.

મુખી પાર્શ્વનાથભગવાનની, પીળા રંગની વિશાળકાય પ્રતિમા બિરાજમાન હતી. નાગરાજે ચતુર્ભુજલાઈને કહ્યું કે ‘જો, ભદ્રાવતી નગરીમાં કેસરિયા પાર્શ્વનાથનું આ તીર્થ છે. ઘણા સમયથી આનો વિચ્છેદ થયો છે. તેના પુનરુદ્ધાર માટે તું પ્રયત્ન કર.’

સ્વપ્ન સમાપ્ત થયું અને તેમણે ભાંદક ગામના સ્થાનની તપાસ કરવા માંડી. છેવટે ખખર પડી અને મહા સુદ નવમીના દિવસે જ ભાંદક આવ્યા. ગામના લોકો પાસેથી સાંભળ્યું કે-આ સ્થાન પ્રાચીન ભદ્રાવતી છે. પ્રતિમાજીની શોધ કરતાં કરતાં છેવટે સાંજના ચાર વાગ્યા. આસપાસ સ્વપ્નમાં જોઈ હતી તેવી પ્રતિમા ગામની પાસે જ ગીચ ઝાડીની અંદર જોવામાં આવી કે જેને સરકારે ‘રક્ષિત સ્મારક’ તરીકે જાહેર કરી હતી. તેમણે પાસેના ચાંદા શહેરમાં વસતા જૈનોને ખખર આપી. બધા આવીને જોઈ ગયા. ચાંદામાંના તથા આસપાસના વર્ધા, હિંગનઘાટ, વરૌરા વિગેરે સ્થાનોમાં વસતા શ્વેતાંબર જૈનોએ તરત એકત્રિત થઈને સરકાર પાસેથી કળજો મેળવવા માટે પ્રયત્ન શરૂ કર્યો. સંઘના સદ્ભાગ્યે આ પ્રતિમાજી અને ૧૦૧૧ એકર જમીન સરકાર તરફથી કેટલાક કરારો સાથે શ્વેતાંબર જૈનસંઘને અર્પણ કરવામાં આવ્યાં. ઇસ્વીસન ૧૯૧૨ માં સરકારે પટ્ટો કરી આપ્યો. ત્યાર પછી તેા સુંદર ધર્મશાળા તથા ભવ્ય જિનાલય બાંધવામાં આવ્યાં. અને ઘણી ધામધુમપૂર્વક વિક્રમ સંવત ૧૯૭૬ ના ફાગણસુદિ ૪ ને દિવસે પ્રતિમાજીની પ્રતિષ્ઠા કરવામાં આવી. આ તીર્થની પ્રસિદ્ધિ તેમજ ઉન્નતિ માટે વર્ધાનિવાસી શ્રી હીરાલાલજી કૃત્તેપુરીયાએ અસીમ પરિશ્રમ ઉઠાવ્યો છે.

તે વખતના કમિશનર સર ફ્રેન્કરેલાયને આ પ્રતિમાજી ઉપર ઘણી શ્રદ્ધા હતી. જ્યારે તે મધ્યપ્રાંતના ગવર્નર બન્યા અને અહીં દર્શન કરવા આવ્યા હતા ત્યારે ૧૦૦૦ રૂપિયાની સરકાર તરફથી મંદિરને ભેટ કરી હતી. ૧૪૨ એકર જેટલી જમીન પણ સરકારે મંદિરને ભેટ તરીકે આપી દીધી છે. ત્યારપછી અનુક્રમે આ તીર્થ ઘણી ઊંચી સ્થિતિએ પહોંચી ગયું છે. જ્યાં કેવળ ભયંકર જંગલ હતું અને રાતે વાઘ વિગેરે શિકારી પ્રાણીઓ આવતાં હતાં ત્યાં આજે નંદનવન બની ગયું છે.

સ્ટેશનથી ગામ લગભગ ૧ માઈલ દૂર છે. ઠેઠ સુધી બાંધેલી સડક છે. મંદિર ગામના એક છેડા ઉપર આવેલું છે. મંદિરના કંપાઉડમાં પ્રવેશ કરતાં પહેલાં ઔષધાલય આવે છે, પછી એક મોટો અને સુંદર દરવાજો આવે છે. અંદર બંને પડખે લાંબી ધર્મશાળાઓ છે. સામે મંદિર છે. વચલા વિશાળ યોગાનમાં બંને બાજુ સુંદર મોટા બગીચા છે. વચ્ચે મંદિરમાં જવાનો રસ્તો છે. દરવાજામાં પ્રવેશ કરતાં જ જમણા હાથે ગુરુમંદિર તથા ડાબા હાથે નાગપુરના શ્રી હીરાલાલજી કેશરીમલજી ઝવેરીએ નવું બંધાવેલું આદીશ્વરભગવાનનું એક નાનું પણ સુંદર જિનાલય છે. મુખ્ય શ્રી પાર્શ્વનાથભગવાનના જિનાલયમાં ગભારાના ત્રણ મુખ્ય વિભાગો છે. વચલા વિભાગમાં પાર્શ્વનાથભગવાનની પ્રતિમા બિરાજે છે. પ્રતિમા ઘણી પ્રાચીન હોવાને લીધે તેના ઉપર કાળો લેપ કરાવવામાં આવ્યો છે. પ્રતિમાજીની કાંતિ અને શૈલા ઘણી જ અદ્ભુત છે. ભગવાનના જન્મકલ્યાણક પોષ વદ દશમ (ગુજરાતી માગશર વદ દશમ)ને દિવસે અહીં ઘણા મોટા પ્રમાણમાં મેળો ભરાય છે. મંદિરનું ખોદકામ ચાલતું હતું ત્યારે એક જ પથ્થરમાં કેતરેલી એક ચૌમુખજીની પ્રતિમા મળી આવી હતી.

આ પ્રતિમા તથા શ્રી પાર્શ્વનાથભગવાનની પ્રતિમા કેટલી જૂની છે એ કંઈ કહી શકાતું નથી, પણ ઘણી જુની હોવી જોઈએ એટલું નક્કી છે. ચૌમુખજીની પ્રતિમાની મંદિરના ઉપર શિખરના ગભારામાં પ્રતિષ્ઠા કરવામાં આવી છે. તેના ઉપર કેસરીયા રંગનો લેપ કરવામાં આવ્યો છે. આ ચૌમુખજીમાં બે જાળુ પાર્શ્વનાથ ભગવાન છે, એક જાળુ ચંદ્રપ્રભસ્વામી છે તથા એક જાળુ ઋષભદેવ ભગવાન છે.

આ સિવાય પાછળથી ખોદકામ કરતાં શ્રી ઋષભદેવભગવાનની એક ૧૬ ઈંચ ઊંચી એમ બે પ્રતિમાઓ મળી આવી હતી. આ બંને નીચે એક ચોરડીમાં રાખેલી છે. તેમાં મોટી પ્રતિમાની વિશિષ્ટતા એ છે કે દીક્ષાસમયે શ્રી આદીશ્વર ભગવાને ચતુર્મુષ્ટિ લોચ કયા પછી ઇંદ્રની વિનંતિથી બાકીના ગરદન ઉપર રહેલા વાળનો લોચ કર્યો ન હતો. મોટી પ્રતિમામાં બંને જાળુ વાળની આ લટા બતાવેલી છે. મોટી પ્રતિમા ઘણી જ સુંદર છે અને પ્રતિષ્ઠા કરવા લાયક છે.

મુખ્યમંદિરમાં શ્રી પાર્શ્વનાથભગવાનનાં પ્રતિમાજીની આસપાસ બીજાં લગભગ ૨૦ પ્રતિમાજી છે. અને તે પ્રતિષ્ઠા સમયે, પુરાનપુર વગેરે બહારગામથી લાવીને પ્રતિષ્ઠિત કરેલાં છે. તેના ઉપરના લેખો જોતાં તે પ્રતિમાજીની મૂલ પ્રતિષ્ઠા વિક્રમની ૧૬ મી સદીમાં શ્રી વિજયસેનસૂરિજી, જયચંદ્રસૂરિજી, જિનેંદ્રસૂરિજી વિગેરેના હાથે થયેલી છે.

શ્રી જૈનશ્વેતાંબર સંઘ તરફથી એક પેઢી સ્થાપવામાં આવેલી છે. ચાંદા, હિંગનઘાટ, નાગપુર, વર્ધા, વરોરા વિગેરે આસપાસના ગામોના જૈનગૃહસ્થો તેનું સંચાલન કરે છે. યાત્રાળુઓની અનુકૂળતા માટે પેઢી તરફથી ભોજનશાળા પણ ચાલે છે. તેમ જ સ્ટેશન ઉપર દરેક ટાઇમે યાત્રાળુઓને લેવા તથા પહોંચાડવા માટે પેઢી તરફથી બેલગાડીની પણ હમેશાંને માટે વ્યવસ્થા કરવામાં આવેલી છે, તેથી યાત્રાળુઓને ઘણી જ અનુકૂળતા રહે છે. પેઢી તરફથી એક ગૌશાળા તથા ઔષધાલય પણ ચલાવવામાં આવે છે. ૧૪ તળાવોમાં પેઢી તરફથી માછલાંની રક્ષા પણ કરવામાં આવે છે.

જોવાંલાયક દર્યો

ભાંદકગામથી લગભગ ૧ માર્ચલ દૂર વિંઝાસણ નામે ઓળખાતી એક ટેકરી છે. આ ટેકરી ઉપર કોરી કાઢેલી જોડે જોડે ત્રણ ગુફાઓ છે. ત્રણે ગુફાઓમાં બુદ્ધની ૫ થી ૭ ફુટ ઊંચી ટેકરીના ખડકમાં જ કોતરેલી મૂર્તિઓ છે. આ મૂર્તિઓ જીર્ણ થઈ ગયેલી છે, તેમ જ કોઈક કોઈક સ્થળે ખડિત પણ થયેલી છે.^૧

૧. પ્રસિદ્ધ ચીની યાત્રી હ્યુએનસાંગ ચીનમાંથી ઇસ્વીસન ૬૨૯ માં નીકળીને ભારતમાં બૌદ્ધ-તીર્થોની યાત્રાથે આવ્યો હતો. તે લગભગ ૧૫ વર્ષ સુધી અહીં રહ્યો હતો. અને ભારતના ઘણા ભાગોમાં ફર્યો હતો. તે ફરતો ફરતો કલિંગથી કેસલ દેશમાં આવ્યો હતો. ત્યાંની રાજધાનીનું એણે નામ-હામનો ઉલ્લેખ કર્યા સિવાય વર્ણન કર્યું છે કે: “આ દેશની રાજધાનીનો ઘેરાવો લગભગ ૮ માઇલ છે. આ દેશની ભૂમિ ફલદ્રૂપ છે. શહેર અને ગામડાં નજીક નજીક છે. લોકો આખાદ છે. જાંચા અને કાળા છે. રાજા ક્ષત્રિય છે, પણ ધર્મ બૌદ્ધ છે. ઉદારતા માટે પ્રસિદ્ધ છે. અહીં ૧૦૦ બૌદ્ધ મઠ

સ્ત્રેશનથી ગામ તરફ આવતાં એક તળાવ અને તેને કિનારે એક મંદિર છે. તેમાં ખાડામાં મોટી ગણપતિની મૂર્તિ છે. ગામ પાસે ભદ્રનાગનું મંદિર છે. પત્થરનું એક સિંહરના લેપવાળું બાણ છે તેને લોકો ભદ્રનાગ કહે છે. સલામંડપમાં શેષનાગ ઉપર સૂઈ ગયેલા વિષ્ણુની મૂર્તિ છે. બહાર એક ખંડિત શિલાલેખનો પત્થર છે. તેમાં શકે ૧૩૦૧ અથવા ૧૩૦૮ ની સાલનો ઉલ્લેખ છે. અને તેમાં નાગનારાયણના મંદિરનો જીર્ણોદ્ધાર કર્યાની હકીકત છે.

આપણા મંદિરની પાછળ એક નાનું ચંડિકાનું મંદિર છે. તેમાં થાંભલા ઉપર સંવત ૧૧૩૩ શ્રીવૈક્રમે તેમજ ચંડિકાનું નામ એટલું વંચાય છે. બાકીનો ભાગ ઘસાર્ધ ગયો છે.

આપણા મંદિરની પાછળ લગભગ ૧ ફ્લોંગ દૂર ડોલારા તળાવ છે. તળાવ વચ્ચે એક ટેકરી છે. તળાવમાં પાણી ભરેલું રહે છે. ટેકરી સુધી જવા માટે જૂના જમાનામાં બાંધેલો એક પત્થરનો મજબૂત પૂલ છે. આ પૂલનો દેખાવ ઘણો સુંદર લાગે છે. કહે છે કે અહીં જલમંદિર હતું.

ગામથી લગભગ માર્છલ દૂર ચિંતામણિ તલાવ છે. તલાવ ઘણું મોટું છે. કિનારા ઉપર ગણપતિનું મંદિર છે. આ સિવાય કિલ્લો વિગેરે બીજાં સ્થાનો પણ જોવા લાયક છે.

આ સ્થાનનો એક માત્ર પ્રાચીન ઉલ્લેખ ગણેશપુરાણમાં જોવામાં આવ્યો છે. ગણેશ-પુરાણના ૩૭ મા અધ્યાયમાં એવી વાત આવે છે કે ગૃત્સમદ મુનિએ પુષ્પક નામના સુંદર વનમાં વાસ કરીને ગણપતિનું ધ્યાન લગાવ્યું અને ૧ હજાર દિવ્ય વર્ષ સુધી તપશ્ચર્યા કરી. ગણપતિએ પ્રસન્ન થઈને વરદાન માંગવા કહ્યું ત્યારે ગૃત્સમદમુનિએ “આ સ્થાનમાં રહી તમે ભક્તોની ઇચ્છાઓ પૂર્ણ કરો; તથા ગણેશપુર (ગણપતિના તીર્થ) તરીકે આ સ્થાનની પ્રસિદ્ધિ કરો” એવી માગણી કરી. ગણપતિએ વરદાન આપીને કહ્યું કે “આ નગર દેવયુગમાં પુષ્પક નામે, ત્રેતાયુગમાં મણિપુર નામે તથા દ્વાપરયુગમાં ભાનક નામે અને કલિયુગમાં ભદ્રક નામે ઓળખાશે.”

છે તેમ જ ૧૦૦૦૦ તેમાં મહાયાનપંથના બૌદ્ધ સાધુઓ રહે છે. શહેરની દક્ષિણે અશોકે બંધાવેલો સ્તૂપ (Top) છે કે જ્યાં બુદ્ધે અન્ય મતવાળાઓને જીત્યા હતા. અને જ્યાં નાગાર્જુને પાછળથી આવીને વસવાટ કર્યો હતો.” [On Yuan-chawang's travels in India. By Thoms Watters. ભાગ. ૨, પત્ર. ૨૦૦ એક્સકર્ડ યુનિવર્સિટી]. અહીં બૌદ્ધમૂર્તિઓ ઘણી સંખ્યામાં મળવાથી તેમજ ગુફાઓ હોવાથી સંશોધકોનું એમ કહેવું છે કે—કલિંગથી નીકળ્યા પછી કાસલદેશમાં આ જ આવું એક સ્થાન છે કે જે બૌદ્ધોનું આવું મોટું ધામ હોય. આથી તેઓ લુએનત્સાંગે વર્ણવેલી કાસલદેશની રાજધાની ભાદક જ હશે એમ કહે છે.

૧ इदं च नगरं देवयुगे पुष्पकसंज्ञितम् ! त्रेतायां मणिपुरं च भानकं द्वापुरेऽपि च ॥
कलौ तु भद्रकं नाम ख्यातं लोके भविष्यति । अत्र स्नानेन दानेन सर्वान् कामानवाप्नुयात् ॥
[गणेशपुराण ४३-४४].

ગણેશપુરાણમાં વર્ણવેલું **ભાનક** તે આજનું ભાંદક છે એમાં જરા પણ શંકાને સ્થાન નથી. જો કે અત્યારે કલિયુગમાં ભાંદક નામ છે, પણ એમાં ઉચ્ચારભેદ સિવાય બીજું કંઈ જ નથી. આ ગણપતિનું જ મુખ્યત્વે તીર્થ હતું એ નિર્વિવાદ છે. આજે પણ ભાંદકમાં પુરાણ અવશેષોમાં ગણપતિની મૂર્તિઓ જ મોટે ભાગે મળે છે. જ્યાં જુઓ ત્યાં ગણપતિની અને સાથે ગણપતિનાં માતા-પિતા શંકર-પાર્વતીની મૂર્તિઓ હોય જ.

ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ ગણેશપુરાણ દોઢથી બે હજાર વર્ષ જૂનું ગણાય જ. એટલે આ નગરી એટલી પ્રાચીન તો ખરી જ ખરી.†

આ તીર્થની યાત્રા કરવા આવનારને અંતરિક્ષપાર્શ્વનાથતીર્થ તથા કુદ્ધપાકજી તીર્થની યાત્રા કરવાનો પણ લાભ ઘણી જ સહેલાઈથી પ્રાપ્ત થાય છે. આકોલાથી ૧૦૯ માઈલ વર્ધા છે. ત્યાંથી દક્ષિણે બદ્ધારશા જતી લાઈનમાં ૬૦ માઈલ દૂર ભાંદક છે. ત્યાંથી લગભગ ૨૦૦ માઈલ કુદ્ધપાકજી તીર્થ છે. કુદ્ધપાકજી હૈદરાબાદ ૪૦ માઈલ જ છે. અને ત્યાંથી મદ્રાસ, પુના, મનમાડ વિગેરે ગમે તે બાજુ સીધા જઈ શકાય છે.

તીર્થયાત્રા સમ્યગ્દર્શનની શુદ્ધિનો ઉત્તમોત્તમ ઉપાય છે, દૂર દૂરના સાધર્મિક બંધુ-એનો સંબંધ બાંધવાનું અને તેમના દર્શનનું સાધન છે, સમ્યક્ત્વનું ભૂષણ છે, મોહનું મારણ છે અને કર્મનિર્જરાનું કારણ છે.

સં. ૨૦૦૬, આશ્વિન સુદિ ૧.

મુ. આકોલા (મધ્યપ્રદેશ)

મુનિરાજશ્રી મુવનવિજયાન્તેવાસી

મુનિ જમ્બૂવિજય.

† મહાભારત એ છે—વ્યાસરચિત અને જૈમિનિરચિત. વ્યાસરચિત સંપૂર્ણ છે. જૈમિનિરચિતનું માત્ર અશ્વમેધપર્વ જ મળે છે. આકોલાનું નષ્ટ થયું મનાય છે. જૈમિનિરચિતમાં એવી હકીકત છે કે—મહાભારતનું યુદ્ધ જત્યા પછી યુદ્ધિહિરને ધણે પશ્ચાત્તાપ થયો, કારણ તેમાં ઘણાં જ વડીલો સર્ગા-સર્ગથી આદિ માર્યાં ગયાં હતાં. તેથી તેણે વનવાસ જવાનો વિચાર કર્યો. આ અવસરે વ્યાસઋષિ આવી; પહોંચ્યા અને અશ્વમેધ યજ્ઞ કરીને પાપ દૂર કરવાની સલાહ આપી. આને યોગ્ય અશ્વ ભદ્રાવતી નગરીના યૌવનાશ્વ રાજા પાસે હતો. રાજા ધણે જ બલવાન હતો અને તેને અશ્વ અત્યંત પ્રિય હતો. આ રાજાને જીતીને જ ઘોડો મળી શકે અને જીતવા માટે **ભીમસેન**, કર્ણપુત્ર વૃષકેતુ તથા ઘટોત્કચનો પુત્ર મેધવર્ણ ત્રણ જણ તૈયાર થયા. હસ્તિનાપુરથી ત્રીજે દિવસે તેઓ પૂર્વ દિશામાં **ભદ્રાવતી** આવી પહોંચ્યા. અને સૈન્ય સાથે સરોવરમાં ઘોડો પાણી પીવા આવ્યો ત્યારે તેનું સૈન્ય વચ્ચેથી અપહરણ કર્યું. પછી તો રાજા સાથે ઘણી મોટી લડાઈ થઈ. તેમાં રાજાનો પરાજય થયો. પછી પરસ્પર પ્રીતિ બાંધી અને અશ્વ તથા રાજા સાથે બધા પશ્ચિમદિશામાં હસ્તિનાપુર નગરે આવ્યા. ”

અહીંની સ્થાનિક લોકવાયકા એવી છે કે—આ મહાભારતવર્ણિત ભદ્રાવતી તે જ અમારું ભાંદક છે. આપણી જૈન પેઢીના સંચાલકોએ પણ આપા બચવાનું શ્રી ભદ્રાવતીપાર્શ્વનાથ નામ રાખ્યું છે.

પણ જૈમિનિ અશ્વમેધમાં હસ્તિનાપુરથી પૂર્વદિશામાં ભદ્રાવતીને જણાવી છે તેમ જ ભદ્રાવતીથી પશ્ચિમમાં હસ્તિનાપુર વળંવ્યું છે એ વાત સંશોધકોએ લક્ષ્યમાં રાખવી; કારણ કે હસ્તિનાપુરથી ભદ્રાવતી પૂર્વદિશામાં નહીં, પણ દક્ષિણદિશામાં છે.

તત્વાવબોધ

લેખક : આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજયકસ્તૂરસરિણ મહારાજ.

(ગતાંક પૃષ્ઠ પર થી)

આપણે શુભાશુભના ઉદયમાં અનુકૂળતા, પ્રતિકૂળતા, સુખ-દુઃખ માનવાના જ અર્થાત્ શુભાશુભના ઉદયથી મોહનીયતા દખાવુંને લઈને રાગ દ્વેષની પરિણતિ થવાની જ. આ રાગ દ્વેષની પરિણતિને લઈને આત્મા પોતાનું સ્વરૂપ ભૂલી જવાનો, જેથી કરીને જડ તથા જડના વિકારોની આત્મા ઉપર અત્યંત અસર થવાથી કાયિક, વાચિક તથા માનસિક ત્રિવિધ તાપોથી સંતપ્ત થઈને અનેક પ્રકારની યાતનાઓ ભોગવવાનો, પરંતુ આ બધાં કલેશોની શાંતિ માટે આ કાળમાં આપણે કાંઈક પ્રયાસ કરવો જોઈએ અને તે વારંવાર થતા કર્મના હુમલાઓમાંથી બચાવી લેવો એટલું અત્યારે બની શકે છે. બાકી કર્મોના નાશ કરવા જેટલું સત્ત્વ સામર્થ્ય આપણમાં નથી. તેમજ શરીર વગેરે સાધનો પણ સારાં મળ્યાં નથી.

૪૬

આત્માને છોડીને વસ્તુ માત્ર ક્ષણવિનશ્વર છે, માટે જડ વસ્તુઓના વર્ણ, ગંધ, રસ, સ્પર્શ આદિ ગુણોમાંથી સારા નરસાની ભાવના કાઢી નાખી જડ વસ્તુઓમાંથી આસક્તિ ઓછી કરી નાખવી. જડ વસ્તુના ભોગોપભોગની ઇચ્છાથી રહિત થવા પ્રયાસ કરવો. જડ વસ્તુઓમાં સુંદરતા, સુખ-શાંતિ, આનંદ છે એમ મોહનીય આપણને સમજાવે તો તેના ઉપર શ્રદ્ધા રાખવી નહિ. કોઈ આપણને દુઃખ આપે, આપણી નિંદા કરે, અવર્ણવાદ બોલે, આપણું

અહિત કરે તેને શત્રુ તરીકે મોહ સમજાવીને તેનું વિરૂપ કરવાને પ્રેરણા કરે તો આપણે તેને શત્રુ માની દુઃખી કરવાના પ્રયાસો કરવા નહિ. આ બધામાં આપણા અશુભ કર્મોના જ દોષ બાજુવો તેમજ આપણા સાચા શત્રુ કર્મને સમજવા. રાગદ્વેષને ઓછા કરી નાંખીને સમભાવ રાખવાની ટેવ પાડવી.

૫૦

આપણે તો વિચાર સંકલ્પ માત્ર કરી શકીએ. બાકી જ્ઞાની પુરુષો-સર્વજ્ઞો ભાવીને બાણી શકે છે સમય-સમયમાં થનારી ક્ષેત્ર-સ્પર્શનાઓ અને ભાવોને સર્વજ્ઞો સાચી રીતે બાણે છે. દ્રવ્ય-કાળ-ક્ષેત્ર અને ભાવથી આ આત્માએ અનંતા પુદ્ગલપરાવર્તન કર્યા છે છતાં કર્મધીન હોવાથી કાંઈ પણ બાણી શકતો નથી, તો જે સ્પર્શનાઓ થવાની છે તેને તો ક્યાંથી બાણે ? આ આત્મા વિભાવ પર્યાયરૂપ આકૃતિ પ્રકૃતિઓ અને વિકૃતિઓમાં લળ્યો તોપણ સ્વરૂપથી ભ્રષ્ટ થયો નથી. એક એક પુદ્ગલ અનંતી વખત ફરસ્યું, હવે કેટલી વખત અને કેટલા કાળ સુધી સ્પર્શવાના છે તે બતાવનાર જ્ઞાની અત્યારે કોઈ નથી. જે વિભાવ પર્યાયમાં આત્મા અત્યારે વિચરી રહ્યો છે તેણે કેટલું આકાશ ક્ષેત્ર ફરસ્યું અને કેટલું બાકી છે ? આ મનુષ્ય પર્યાયમાંથી બીજી પર્યાયમાં પરિવર્તન કયા આકાશપ્રદેશમાં થશે તે બધું અંધારામાં છે. જે જે આકાશ ક્ષેત્રમાં સંસારવાસી પ્રાણીઓ સાથે સાથે ભિન્નભિન્ન સંબંધો-

થી જોડાઈને જે કાંઈ લાભ કે હાનિ થવાની છે તેમાં સંકલ્પ, વિકલ્પ કે ઇચ્છાને અવકાશ જ નથી. ઘણાખરા પ્રસંગો અણુધાર્યા જ બને છે, છતાં અર્ધા પુલ્કલપરાવર્તનની સ્પર્શના શેષ રહે છે ત્યારે ઘણે ભાગે આત્માને લાભના પ્રસંગો મળી રહે છે.

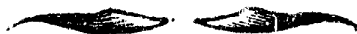
૫૧

દૂકું જીવન, સ્થિતિ વિષમ, બુદ્ધિની દરિદ્રતા અને વિચારની તુચ્છતા હોય તો માનવી કશુંયે મેળવી શકે નહિ. વસ્તુવિચારણા વગર પુરતકોનાં પાનાં ફેરવવાં વ્યર્થ છે, પણ વર્તમાન કાળમાં પ્રાયે ભાષા જાણી લખેલું વાંચી સંભળાવીને વિભાવ પચાઈની પૂજા અને મહત્વતા વધારવા પ્રયાસ કરવામાં આવતો હોવાથી એ દૃષ્ટિએ કાંઈક સાર્થકતા ખરી, છતાં પૂજા અને મહત્વતા મેળવવામાં અનેક વિઘ્નો રહેલાં હોવાથી કલેશમય જીવન વ્યતીત થાય છે કે જે આત્માનું અહિત અને અનિષ્ટકર્તા થઈ પડે છે. ભાષામાંથી જાણી, સમજી સમજાવી જાણે તે પંડિત કહેવાય અને ભાવ વાંચી જાણી સમજી સમજાવી જાણે તે જ જ્ઞાની કહેવાય છે. પંડિત તો મિથ્યાદૃષ્ટિ અભવ્ય જેવા પણ થઈ શકે છે અને તે અનાર્યો પણ અત્યારે ઘણા છે, પરંતુ જ્ઞાની તો સમ્યગ્દૃષ્ટિ શુભસ્થાનથી લઈને આગળના શુભો મેળવેલા ઉચ્ચતમ આત્માઓ હોઈ શકે છે.

૫૨

જગત બે દૃષ્ટિથી જોવાય છે. એક અંતર-દૃષ્ટિ અને બીજી બાહ્યદૃષ્ટિ. આ અંદરની અને બહારની બન્ને દૃષ્ટિએ વચ્ચે ઘણું અંતર છે.

દિશાઓ તદ્દન ભુદી છે. પાછલા મહાપુરુષોએ વ્યવહાર દૃષ્ટિને લક્ષમાં રાખીને ખમાવવાની રૂઢિ પ્રચલિત કરી છે. તાત્ત્વિકદૃષ્ટિથી વિચારીએ તો પ્રાણીમાત્ર પ્રભુતા અપરાધી છે, કારણ કે પ્રભુતા કદા પ્રમાણે વર્તેલા નથી. જે પ્રભુતા કદા પ્રમાણે વર્તાય તો કોઈના પણ અપરાધી થવાય નહિ. એક જીવ બીજા જીવનો અપરાધી બની શકતો નથી, કારણ કે એક વખત એક જીવ પોતે બીજા જીવના સુખ દુઃખમાં નિમિત્ત બને છે ત્યારે બીજા વખતે બીજો જીવ પોતાના સુખ દુઃખમાં નિમિત્ત બને છે, તેમાં કોઈ કોઈનો અપરાધી બની શકતો નથી, તો પણ જે બીજાના સુખદુઃખના નિમિત્તમાં પ્રભુની સંમતિ ન હોય તો, અર્થાત્ પ્રભુના કદા પ્રમાણે ન વર્તાય તો પ્રભુના અપરાધી બનાય છે, માટે આપણે સંસારના સઘળા જીવોએ પ્રભુ પાસે ક્ષમા માગવી જોઈએ. અર્થાત્ પ્રભુના કદા પ્રમાણે ન વર્તાયું તેની ક્ષમા માગી અકૃમતા તપરૂપ પ્રાયશ્ચિત લેવું અને ભાવીના માટે પ્રભુની આજ્ઞા પાળી નિરપરાધી બનવા લક્ષ્ય રાખવું. તે તાત્ત્વિક ક્ષમા યાચના. હવે રૂઢ થયેલી ક્ષમા માટે તો એટલું જ કે મન, વચન અને કાયાથી બીજાને દુઃખ થાય તેવું કાંઈપણ બોલાયું કે વર્તાયું હોય તો ક્ષમા યાચવી. બીજાના અપરાધો માટે દરશુજર કરવું અને તેને શુદ્ધ હૃદયથી આત્મસ્વરૂપે જોવું. આ જીવનમાં જ્યાંસુધી માનવી શુભ ઉપયોગમાં હોય છે ત્યાંસુધી તો આત્મસ્વરૂપે પોતાને જોવાય છે-જણાય છે, અને ભાવી જીવનમાં તો ઉપયોગ શુદ્ધિ મેળવાય છે. (ચાલુ)

ક. ડા. સ. શ્રી હેમચંદ્રસૂરીશ્વરજીની અપૂર્વ

મહાનુભાવતા-અદ્વિતીય ઉદારતા.

લેખક:—મુનિરાજ શ્રી દર્શનવિજયજી મહારાજ (ત્રિપુટી)

(ગતીક પૃષ્ઠ ૫૪ થી ૬૩.)

શિવપુરાણમાં કહેલી વિધિ પ્રમાણે આદ્વાનન-અવશુઠન-મુદ્રા, મંત્ર, ન્યાસ-વિસર્જન વગેરે ઉપચારવડે પચોપચાર વિધિથી શિવનું પૂજન કરી, મવલીજાંબં યત્ર તત્ર સમયે વગેરે શ્લોકોથી સ્તુતિ કરી છે. (પ્રવંધચિન્તામણી. પૃ. ૧૮૦)

આ પ્રસંગ તો ખૂબ જ સૂચક અને અદ્ભૂત લાગે છે. ભારતના પુણ્યસ્થાનક ઇતિહાસમાં જૈનાચાર્યનું આ ઉદારતા અને મહાનુભાવતા-ભયું વર્તન તો સુવર્ણાક્ષરે આલેખાય તેવું ઉજ્જવલ છે. ભારતના ઇતિહાસમાં આવો જોડો શોધ્યો જડે તેમ નથી. કદી કોઈયે વાંચ્યું કે સાંભળ્યું પણ નહિં હોય કે કોઈ પણ અજ્ઞેન ધર્મીયાર્યે; પોતાના ઉપદેશથી જૈનમંદિરનું નિર્માણ-ઉદ્ધાર કે પ્રતિષ્ઠા કરાવ્યાં હોય. ખરે જ ધન્ય છે જૈનાચાર્યજીની આ ઉદારતા, મહાનુભાવતા અને સમભાવીતાને.

જૈન ધર્મના સિદ્ધાંતો સ્યાદ્વાદ અને અને-કાંતવાદના ઉપાસકો-સંપ્રતિ રાજા, વિક્રમાદિત્ય, વસ્તુપાલ તેજપાલ વગેરે જૈન શ્રાવકોએ પણ જૈન ધર્મને પ્રાણથી પ્રિય ગણવા છતાંયે અન્ય-ધર્મવિદ્વાંબીઓના ધર્મસ્થાનો બંધાવ્યાં છે, શોભાવ્યાં છે અરે! વસ્તુપાલ તેજપાલે તો મસીદો બંધાવી અને મસ્જીદના નામે કોમતી તોરણો પણ મોકલાવ્યાના ઉદ્દેશો મલે છે. જૈન ધર્મની સાચી લાક્ષણિકતા મનુષ્યને ઉદાર, સમભાવી, ધર્મપ્રેમી બનાવી સાચો સકલ માનવી બનાવે છે. ખેર, હવે મૂળ વસ્તુ તરફ જ

વળીએ. રાજાને સૂરિજી ઉપરની ભક્તિ વધી. સૂરિજીની ગુણગ્રાહક વૃત્તિએ અને નિષ્પક્ષ ભાવનાએ રાજાના હૃદયમંદિરમાં ભક્તિ દેવીને સ્થાન અપાવ્યું.

રાજાએ સૂરિજીને પૂછ્યું છે: મને સત્ય દેવતત્ત્વ-ગુરુતત્ત્વ અને ધર્મતત્ત્વ બતાવો. સૂરિજીએ કહ્યું કે-રાજા! હું કહું પરંતુ પુરૂષ મહાદેવજીના મુખથી જ તું સાંભળ. થોડી જ વારમાં મોટો તેજપુજ્ય પ્રગટ થાય છે અને અદૃશ્યપણે અવાજ થાય છે. રાજા! સંસારમાં દેવતત્ત્વ જિનેશ્વરમાં વિરાજિત છે. “હે રાજા! આ મહર્ષિ સર્વ દેવોનો અચાર છે. તેઓ જરાયે પડદા વિના પરબ્રહ્મને જોઈ શકે છે. તથા હાથમાં રાખેલા મૌકિતકની પેઠે ત્રણે કાળનું સ્વરૂપ એના જાણવામાં છે. તેઓ મુક્તિના જે માર્ગનો ઉપદેશ કરે તેને મુક્તિનો ચોક્કસ માર્ગ જાણવો.” આટલો ઉપદેશ આપીને ભૂતપતિ (શંકર) અદૃશ્ય થયા.

આ મંદિરમાં જ રાજાએ સૂરિજીના ઉપદેશથી જિંદગી પર્યંત માંસ અને મદિરાના ત્યાગની પ્રતિજ્ઞા લીધી.

ઇતિહાસનાં અન્યાન્ય સાધનોદ્વારા જાણવા મળે છે કે સોમનાથજીના મંદિરનો આ ઉદ્ધાર હિન્દુ રાજત્વકાલમાં, હિન્દુ રાજાના હાથથી આ અન્તિમ થયો છે એમ લાગે છે.

આવી જ રીતે કાશીના પ્રસિદ્ધ કેદારનાથનાં મંદિરનો જીર્ણોદ્ધાર પણ મહારાજા કુમારપાલે કરાવ્યો હતો.

શુજરાતના ઇતિહાસમાં આ હૈમયુગ સુવર્ણ-
ક્ષરે આલેખાય તેવાં સુંદર સત્કાર્યો થયાં છે.

તીર્થોદ્ધાર.

આ સુવર્ણ યુગમાં જ જૈન સંઘના સુપ્ર-
સિદ્ધ અને પવિત્ર તીર્થનો જીર્ણોદ્ધાર થયો
હતો. યદ્યપિ સિદ્ધરાજ જયસિંહે અને કુમાર-
પાલે સિદ્ધાચલની યાત્રાઓ સૂરિજી સાથે કરી
છે. સિદ્ધરાજે શત્રુંજયગિરિનાં મંદિરોની
વ્યવસ્થા તથા રક્ષણ માટે બાર ગામ દાનમાં
આપ્યાં છે, પરંતુ આ તીર્થના ભવ્ય
મંદિરોદ્ધાર તો ધર્માત્મા ઉદાયન મંત્રીના
સુપુત્ર અને કુમારપાલના મહામાત્ય આંખડ
અને બાહડે કરાવ્યો છે. અને આ મહાન
ગગનચુમ્બી ભવ્ય મંદિરમાં ૧૨૧૧* માં શ્રી
હેમચંદ્રાચાર્યજીના હાથે પ્રતિષ્ઠા થઈ હતી.
આ વખતે મહારાજા કુમારપાલ પોતે પણ
હાજર રહ્યા હતા. આ મંદિરના નિર્માણ
વગેરેમાં એક કરોડ અને સાઠ લાખનો ખર્ચ
થયો હતો.

તેમજ સૌરાષ્ટ્રના બૂધણરૂપ રૈવતાચલ-ગિરિ-
નાર તીર્થનો ઉદ્ધાર સજ્જન મહેતાએ
સિદ્ધરાજના સમયમાં કરાવેલો હતો. આ પણ
હેમયુગનું જ મહદ્ કાર્ય છે.

ગિરનાર ઉપરનો દુર્ગમ-જટિલપથ-રાજ-
માર્ગ પણ આ યુગમાં જ સુલભ, સરલ અને
આબાલગોપાલ વિનામુશ્કેલીએ જઈ શકે તેવો
બન્યો છે.

સિદ્ધરાજ જયસિંહે અને મહારાજા કુમાર-
પાલે જૈન મંદિરો બંધાવ્યાં એમાં કુમારપાલે
તો પાટણ, સિદ્ધગિરિ, તારંગા, ગિરનાર, આબુ
વગેરેમાં સિદ્ધવિહાર, ત્રિભુવનપાલવિહાર,
કુમારવિહાર વગેરે સ્થાનોમાં ભવ્ય મંદિરો
બંધાવ્યાં છે. ઇંડરના મંદિરનો જીર્ણોદ્ધાર
કરાવ્યો છે. ચિત્તોડના કિલ્લામાં જૈન મંદિર

બંધાવ્યું છે. ભગૃકચ્છ(ભરૂચ)ના સુપ્રસિદ્ધ
અર્ધવાવઘોષ ધાને સમગ્રિકા વિહારનો જીર્ણો-
દ્ધાર બાહડ (આંખડે) કરાવ્યો હતો અને
સૂરિજી મહારાજે તેની પ્રતિષ્ઠા કરાવી હતી. આ
મંદિરના ઉદ્ધાર વખતે આંખડ મંત્રીને મોટો
ઉપદ્રવ થયો હતો પરંતુ સૂરિજી મહારાજે તે
ઉપદ્રવ દૂર કર્યો હતો.

મહારાજા કુમારપાલે ૧૨૧૬ માં જૈન ધર્મ
સ્વીકાર્યો ત્યારપછી એમનાં શુભ કાર્યો અને
દિનચર્યા માટે વિસ્તૃત નોંધરૂપ એક લેખ જૈન
સત્ય પ્રકાશમાં મેં આપ્યો હતો. તે જોવાની
ભલામણ કરી લેખને વધુ લંબાવવો ઉચિત
નથી માન્યો, છતાં ટૂંકમાં એટલું તો લખવું જ
પડે છે કે મહારાજા કુમારપાલે ૧૪૪૬ ભવ્ય
જિનમંદિરો બંધાવ્યા છે. પોતે પ્રાતઃકાલનું
નવકારશી (નોકારશી) પચ્ચખાણ ત્યારે જ
પારતા કે એક જૈન મંદિર બંધાવ્યાની વધા-
મણી કે જીર્ણોદ્ધારની વધામણી મળતી અર્થાત
રાજ એક જિનમંદિર થતું કે જીર્ણોદ્ધાર
જરૂર થતો.

શુજરાત, સૌરાષ્ટ્ર, લાટ, સ્થંભન પ્રદેશ,
માળવા, મેવાડ, મારવાડ વગેરે પ્રદેશોમાં આ
સુવર્ણ યુગમાં ભવ્ય મંદિરો, સુંદર જિનમૂર્તિ-
ઓ, દાનશાળાઓ, વસહિકા-ઉવાશ્રયો, ધર્મ-
શાળા વગેરે ઘણાં ઘણાં સત્કાર્યો થયાં છે.

સૂરિજીના ઉપદેશથી મહારાજા કુમારપાલ
અને તેના મંત્રીમંડળે અને સિદ્ધરાજના મંત્રી-
મંડળે જેમાંનાં બહુધા વણિકો હતા તેમજ
પ્રજાને પુત્રવત્ પાળી પ્રજાના કલ્યાણ માટે
અનેક શુભ કાર્યો કર્યાં છે. દેશમાં શાંતિ-સંપ-
પ્રેમ-ઐક્ય વધ્યાં છે. વૈરઝેર-ઝવડા, કલહ
મટ્યાં છે અને દેશને આબાદ અને સમૃદ્ધ

* પ્રભાવક ચરિત્રમાં આ પ્રતિષ્ઠાનો સમય
૧૨૧૩ નો જણાવ્યો છે.

કરવાનાં પગલાં લેવાયાં છે. શુદ્ધરાત, ઉદ્યોગ, વ્યાપાર, કલા, સમૃદ્ધિ-લક્ષ્મી, ધર્મ અને શિક્ષણમાં સંસ્કાર અને પાંડિત્યમાં આ હૈમયુગમાં ભારતના બીજા બીજા પ્રાંતો કરતાં ઉન્નતિના ઉચ્ચ શિખરે પહોંચ્યું હતું.

મહારાજા કુમારપાલે વિધિપૂર્વક જૈન શ્રમણોપાસક ધર્મની દીક્ષા-શ્રાવકતાં બાર વ્રત લીધા પછી પોતાના આખા સામ્રાજ્યમાં અહિંસાનો વિજયનાદ ગજાવ્યો. અમારો પડહ વગડાવ્યો. કોઈ પણ નિર્દોષ જીવને કોઈ ન પીડે, ન સતાવે કે ન ત્રાસ આપે, દીનદુઃખીયા અને અનાથનો બેઠી રાજા હતો. ‘દુર્ગંધો કા નાથ’ થવામાં રાજાને ગૌરવ હતું. રાજાએ પોતાના રાજ્યમાંથી ધર્મને નામે થતી હિંસા, પશુબલિદાન બંધ કરાવ્યાં. પોતાના રાજ્ય સિવાયના બીજા રાજાઓ પાસેથી પણ કુમારપાલે અહિંસા પળાવી છે. આ બધું આપણા ચારિત્રનાયક સૂરિપુંગવના ધર્મોપદેશનું જ શુભ પરિણામ હતું.

અપુત્રીયાના ધનનો ત્યાગ.

આ સિવાય એક મહાન કામ રાજાએ કર્યું છે જેને માટે શુદ્ધર પ્રજા રાજાનો સદાયે ઋણી રહ્યો છે.

એ મહાન કામ છે; અપુત્રીયાના ધનનો ત્યાગ. આ પ્રસંગની કથા લાંબી છે એટલે નથી આપી પરંતુ મહારાજા કુમારપાલે અપુત્રીયાનું ધન જેનું અપરનામ ‘રૂદતીવિત્ત’ (જેના ઘરમાં પતિ અને પુત્ર ન હોય, એકલી સ્ત્રીઓ, માતા, પત્ની કે જડેન વગેરે ગમે તે હોય તેનું બધું ધન રાજા લઈ જતો. આ પ્રસંગે સ્ત્રીઓ ને પતિ, પુત્ર અને ભાઈના શોકનું રૂદન ચાલતું હોય ત્યાં ક્ષત ઉપર મીઠું ભભરાવવાની જેમ રાજાદૈનિકો બધું ધન લેવા આવતા અને લઈ જતા. આથી સ્ત્રીઓ ખૂબ રડતી જેથી આ કરનું નામ રૂદતીવિત્ત કહેવામાં આવ્યું છે.)

હતું. તે કર-ધન લેવાનું મહારાજા કુમારપાલે માફ કર્યું હતું. આ અપુત્રીયાના ધનથી રાજાનાં ડારમાં ૭૨ લાખ સોનામહોરો આવતી હતી. રાજાને એના પ્રધાનો અને સામંતોએ પણ આ કર માફ કરવાની ના પાડી હતી પરંતુ સૂરિજીના ઉપદેશથી રાજાએ રાજપુત્રીથી અપુત્રીયાનું ધન માફ કર્યું હતું. આ વખતે સૂરિજીએ કહેલ સમયોચિત ઉપદેશ ખાસ સાંભળવા યોગ્ય છે.

“પુત્ર વગર મરી જનારાઓનું ધન લેનાર રાજા તેનો પુત્ર થાય છે અને સંતોષથી તે છોડીદેનાર તું ખરેખર રાજપિતામહ (રાજાઓનો દાદો) છે.”

આ વખતે સૂરિજીદ્વારા કહેવાયેલું નીમન પદ પણ યોગ્ય જ છે—

“નયન્મુક્તં પૂર્વૈરધુનધુપનાભાગમ્મરત—

પ્રમૃત્યુર્વીનાયૈઃ કૃતયુગકૃતોત્પત્તિમિરપિ ।

વિમુંચન્ સંતોષાત્તદપિ રૂદતીવિત્તમધુના

કુમારક્ષમાપાલ ! ત્વમસિ મહતાં મસ્તકમણિઃ ”

(પ્રભાવક ચરિત્ર)

ભાવાર્થ—કૃતયુગમાં થયેલા રધુ, નધુવ (નહુવ), નાભાગ અને ભરત વગેરે રાજાઓએ પણ અળખાના ધનને જે નંડોતું છોડ્યું તે રૂદતીવિત્ત તે છોડ્યું માટે હે કુમારપાલ ! તું મોટા રાજાઓમાં-મોટા પુરુષોમાં મુગ્ધ સમાન છે-મુગ્ધમણિ છે.

અર્થાત્ ભારતી રાજવલીના ઇતિહાસમાં રાજાનું આ ધર્મકૃત્ય અદ્વિતીય અપૂર્વ છે.

હૈમયુગ; સુવર્ણયુગ હતો એનું જ્વલંત ઉદાહરણ જોવું હોય તો એક જ વસ્તુથી જણાઈ આવે છે. આ સમયે એકલા પાટણમાં જ ૧૮૦૦ કરોડપતિઓ વસતા હતા.

સૂરિજીના ઉપદેશથી મહારાજા કુમારપાલે સાત વાર સંઘ કાઢી, સંઘપતિ બની, “છરી”

પાળતાં શત્રુજય વગેરે તીર્થોની યાત્રાઓ કરી છે અને કરાવી છે.

અન્તમાં આ મહાન સૂરિજીના જીવનના ટૂંક પ્રસંગો આ પ્રમાણે છે-૧૧૪૫માં કા. શુ. ૧૫-જન્મ, ૧૧૫૦ માં મહાશુદ્ધિ ૧૪ દીક્ષા, ૧૧૬૬ માં આચાર્ય પદ, અને ૧૨૨૬-૩૦ માં અનશન કરી સ્વર્ગે પધાર્યા.

બાલપ્રજ્ઞચારી, ત્યાગ અને તપની જીવંત મૂર્તિ; સાક્ષાત્ સરસ્વતીના અવતાર જેવી મહાન, જ્ઞાનના સમુદ્ર, પ્રવચનપ્રભાવક, દ્રવ્યક્ષેત્રકાલ અને ભાવના યથાર્થ સ્વરૂપના બાણ, ગુજરાતના બંને રાજાઓને પ્રતિષ્ઠાધનાર આ મહાન સૂરિપુંગવ ગુજરાતની અસ્મિતાના આદ્યદ્રષ્ટા, ગુજરાતના સપુત ૮૦ વર્ષની ઉંમરે પાટણમાં સ્વર્ગવાસ પામ્યા.

પટણીઓએ-પાટણની લક્ષિસંપન્ન પ્રબલ અને રાજાએ તેમના અન્તિમ દેહને અપૂર્વ અભૂતપૂર્વ માન આપ્યું. જે ઠેકાણે આ મહાન સાધુપુરુષના પવિત્ર દેહનો અગ્નિસંસ્કાર કરવામાં આવ્યો તે સ્થાનની રાખને પણ પૂજવા માટે દરેક પટણી પોતાને ઘેર લઈ ગયા. જે મોડા પડયા, પાછળથી આવ્યા તેમને રાખ-સૂરિજીના પવિત્ર દેહની રાખ પણ હાથ આવી તેમણે એ સ્થાનની માટી પણ લીધી.

કહે છે કે-માટી પણ એટલી બધી લીધી કે ત્યાં ખાડો પડ્યો. ગરેબર આ તે સૂરિજીની લક્ષિનો એક અંશ જ છે પરંતુ આ બબ્બ અને પવિત્ર પ્રસંગને અંજલી આપવાને બદલે પાછળના સૂરિજીના તેજોદ્રેષીઓએ; અજ્ઞાન-ધર્મ્યા અને દ્રેષને વશીભૂત બની 'અમોર' જેવી કાલ્પનિક મનગદગત કલ્પનારૂપે ઘટાવી પરંતુ આ બધું બ્યર્થ જ હતું. સૂર્યની સામે ધૂળ ઉડાડવાથી શો કાયદો થતો હશે એ સમજી લેવાની જરૂર છે. બસ અન્તમાં શાસનદેવ સર્વને સદ્ગુણિ આપે અને આવા મહાત્માઓનાં ગુણોનું દર્શન થાય એ શુભેચ્છા-પૂર્વક હજી આગળ વધું છું.^૨

૧ પાશ્ચિમાત્ય વિદ્વાન પીટસન પણ શ્રી હેમચંદ્ર-ચાર્યજીના જ્ઞાતિવેશા મંથરાશીને જોઈને સૂરિજીને માટે મુક્તકંઠે કહે છે. 'Ocean of Knowledge' 'જ્ઞાનના સાગર' હતા.

૨ આ લેખ લખવામાં કુમારપાલ પ્રજંષ, કુમારપાલ પ્રતિષ્ઠાપ, પ્રભાવક ચરિત્ર, ચતુર્વિંશતિ પ્રજંષ, પ્રજંષચિંતામણી, કુમારપાલ જૂનાલ ચરિત્ર, હેમસમીક્ષા, જૈન સાહિત્યનો સંક્ષિપ્ત ઇતિહાસ, જૈન ધર્મ સત્ય પ્રકાશની કાષ્ઠલો વગેરે વગેરેની મેં સહાયતા લીધી છે.

જેસલમેર-પ્રાચીન જ્ઞાનભંડાર અને મુનિમહારાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજ.

સમિતિ પર આવેલ પત્રોમાંથી, તેમજ સમિતિના કેટલાક સભ્યોની તાજેતરની મુલાકાતવેળા જ્ઞાનભંડારમાંની સામગ્રી અંગે મહારાજશ્રીએ પ્રગટ કરેલ કીમતી ઉદ્ઘારો-માંથી; જૈન સમાજની જાણ અર્થે સંક્ષિપ્ત તારવણી રજૂ કરેલ છે.

૧. જૈન આગમોનું હું નજીકના ભવિષ્યમાં વ્યવસ્થિત અને અતિપ્રમાણિક પ્રકાશન કરવા ઇચ્છું છું. તેની પ્રાચીન પ્રતિઓ અહીંના ભંડારમાં જે જે હોય તે બધીનો ઉપયોગ કરી લેવો અને તે સાથે જૈન કે જૈનેતર દાર્શનિક તેમજ બીજાં જે જે આલંકારિક, વ્યાકરણને લગતું અને બીજાં પણ જે કંઈ ઉચિત લાગે તે બધાય સાહિત્યને સરખાવી તૈયાર રાખી મૂકવું.

૨. મહત્વના ગ્રંથો, ચિત્રો, વી. જે જે આવશ્યક અને મહત્વના હોય તેના ફોટા કેટલાક લેવા...

૩. આખા ભંડારને બરાબર તપાસી લેવો અને ખેરવિખેર થઈ ગયેલા ગ્રંથોને વ્યવસ્થિત કરી, નવી પાટીઓ, નવા કપડાના બંધનો અને દરેક માટે સ્વતંત્ર પેટીઓ બનાવી દેવી, કે જેથી આજે વિદ્યમાન આ મહર્થિક જ્ઞાન-ભંડાર બીજા કેટલાક સૈકાઓ પર્યંત ટકી શકે. જૈન શ્રી સંઘની આ મીઠકતની કિંમત આંકવી મુશ્કેલ છે. જૈન સમાજની સંસ્કૃતિના પ્રતીક-રૂપ આ અનુપમ વારસો છે.

૪. જેસલમેરનો ભંડાર સંશોધનની દ્રષ્ટિએ જો મહત્વનો છે. જે કે આજ સુધીમાં આ ભંડારમાંથી ઘણું ઘણું વેરવિખેર અને જીર્ણ-પ્રીર્ણ થઈ ગયું છે, છતાં હજી ઘણું ઘણું સંસ્કૃત છે. જે જૈન સંસ્કૃતિ અને શ્રી સંઘને માટે ગૌરવની વસ્તુ છે. ભંડારમાં આગમ સાહિત્ય પ્રાચીન ઘણું છે. એ ઉપરાંત દાર્શનિક

સાહિત્ય પણ છે. મૌલિક સંશોધન માટે તો આ ભંડાર અને આ બંધતના પ્રાચીન તાડપત્રીય સંગ્રહો ધરાવનાર પાટણ, ખંભાત, વી. ના ભંડારો ઘણા જ મહત્વના છે.

૫. બીજીવટથી તપાસતાં અપૂર્વ પુસ્તકો લખ્ધ થયા છે. આચાર્ય શ્રી પાદલિપ્તસૂરિકૃત જયોતિષકરંડપ્રકીર્ણકની ટીકા મળી આવી છે. આજ સુધીમાં આ ગ્રંથની નકલ બીજે ક્યાંયથી મળી શકી નથી. ફક્ત તેરમા સૈકામાં સૂર્યપ્રગ્ભસિ ઉપર ટીકાકાર આચાર્ય શ્રી મલ્લ-ગિરિજની ટીકામાં આ ટીકાગ્રંથનો ઉલ્લેખ આવતો હતો જે આજે નજરે જોવા મળ્યો છે. આ ટીકાગ્રંથ અતિશુદ્ધ છે.

૬. દશવૈકલિક ચૂર્ણિગ્રંથ:—નવીન જ મળી આવ્યો છે, જે અન્યત્ર જોવામાં આવ્યો નથી. એના રચયિતા સ્થવિરઅગસ્ત્યસિંહ છે. અનુમાન રચના સંવત વિક્રમનો પાંચમો કે છઠ્ઠો સૈકો સંભવે છે. પૂજ્યપાદશ્રી સાગરા-નંદ સૂરિજીએ છપાવેલી ચૂર્ણી કરતાં આ ચૂર્ણી જૂની અને અતિપ્રાચીન છે. ‘તત્ત્વસંગ્રહ પંજિકા’ નામા બૌદ્ધદાર્શનિક ગ્રંથનું સંશો-ધન ચાલુ છે.

૭. રામચંદ્ર—ગુણ્યંદ્રકૃત દ્રવ્યાલંકાર ગ્રંથનો બીજો તથા ત્રીજો પ્રકાશ મળ્યો છે. પ્રથમ પ્રકાશ માટે અહીંના બીજા ભંડારમાં શોધ કરવાની છે.

૮. આજ સુધીમાં અનેક ગ્રંથોનું કાર્ય

અમે કરી લીધું છે. એમાં તાડપત્રીય પ્રતો અને એ ઉપરાંત કામળ પર લખાયેલી પ્રતો પણ છે. એ સંબંધી વિસ્તૃત, ચાલુ કાળના વિદ્વાનો પસંદ કરે છે તેવું, અને અંથ સંબંધી દરેક ભતની માહિતી આપતું, સૂચીપત્ર યાને કેટલોગ તૈયાર કરવામાં આવેલ છે. ભંડારને સંપૂર્ણપણે વ્યવસ્થિત કરેલ છે અને દાખડા પ્રાપ્ત થતાં જ એમાં નંબરવાર પ્રતો મૂકાઈ જશે.

૬. સંશોધન, નિરીક્ષણ અને નકલો આદિ સંબંધમાં ટૂંક નોંધ નીચે પ્રમાણે મૂકી શકાય.

આગમ વિભાગ:-૧. સૂત્રકૃતાંગસૂત્ર ટીકા. ૨. અનુયોગદ્વાર સૂત્ર અને એ ઉપર હારિભદ્રી વૃત્તિ, મલધારી હેમચંદ્રકૃત વૃત્તિ તથા જિનદાસ મહારાષ્ટ્રકૃત ચૂર્ણી. ૩. નદીસૂત્ર તથા એ ઉપર શ્રી મલયગિરિ ટીકા. ૪. ઓઘનિયુક્તિ બૃહદ્ ભાષ્યની નકલ કરી. ૫ દશવૈકાલિક સૂત્ર મૂળ એ ઉપર હારિભદ્રી વૃત્તિ, દશવૈકાલિક સૂત્ર ચૂર્ણી. સ્થવિર અગસ્ત્યસિંહકૃત ૬. પન્નવણી સૂત્રની નકલ. ૭. વિશેષાવશ્યક મહા-ભાષ્યની નકલ ૮. સૂર્યપ્રજ્ઞાસિ સૂત્ર ટીકા. ૯. જ્યોતિષકરંડ સૂત્ર એ ઉપર મલયાગિરિ તેમજ પાદલિસાચાર્યની ટીકાઓ. ૧૦ બૃહત્ક-લ્પસૂત્ર લઘુભાષ્ય તથા એનો સટીક પ્રથમ ખંડ. ૧૧. આવશ્યક મહાભાષ્ય. કોઠ્યાચાર્યકૃત ટીકા. ૧૨. કલ્પચૂર્ણી તથા ટિપ્પનક. ૧૩. દશાશ્રુતસ્કંધની ચૂર્ણી.

પ્રકરણ અથવા વિભાગ:-૧. ભાવના સટીક. ૨. પંચાશક સટીક. ૩. ક્ષેત્રસમાસ બૃહત્ સટીક. ૪. બૃહત્સંગ્રહણી સટીક. ૫. બંધસ્થામિત્વ સટીક. ૬. પદ્ધતિ સટીક. ૭.

વિજ્ઞાતિવિચાર પ્રકરણ. ૮. ધર્મગિન્દુ પ્રકરણ સટીક.

ચરિત્ર અથવા વિભાગ:-૧. પૃથ્વીચંદ્ર ચરિત્રની કોપી અને સંશોધન. શાન્ત્યાચાર્યકૃત. ૨. મુનિસુવ્રતસ્વામિ ચરિત્ર. ૩. ધન્ય શાલિભદ્રાદિ ચરિત્ર. ૪. સમરાઈચંદ્ર કહા. ૫. કવિક-લ્પલતાવિવેક. ૬. કાવ્યપ્રકાશ-મસ્મટકૃત ૭. વાસવદત્તા કથા. સુબધુ કવિકૃત. ૮. સિદ્ધહેમ લઘુવૃત્તિનો એક ખંડ.

દાર્શનિક અથવા વિભાગ:-૧. ધર્મોત્તર ટિપ્પનક. મલ્લવાદી આચાર્ય કૃત. ૨. તત્ત્વસં-ગ્રહ-પંચિકા સહ. ૩. સર્વસિદ્ધાન્તપ્રવેશ. ૪. પ્રમાણાંતભાવ. ૫. સાંખ્યસમતિકા વૃત્તિ-માધવકૃતા. (માધવ?) તથા અજ્ઞાતનામા. ૬. ન્યાયાગિન્દુ ધર્મોત્તર ટીકા સહ. ૭. પ્રમાણુલક્ષણ સટીક. ૮. ન્યાયાવતાર સટીક.

૧૦ આ સિવાય બીજા ઘણા અંથોનું કામ ચાલે છે. હજારો શ્લોકો નિશ્ચિતરૂપે તપાસવા અને તેની વ્યવસ્થિત કોપીઓ કરી મેળવવી, એ પાછળ પૂરી ભગૃતિ રાખવી પડે છે, જેનો સંપૂર્ણ ખ્યાલ નજરે નોંધાવવા વિના આવી શકે નહીં. એ પાછળના પરિશ્રમનું માપ કહાડવા સારું સાહિત્ય વિષયનો અને સંશોધનનો અભ્યાસી જોઈએ. પત્રદ્વારા કે લેખોદ્વારા તો માત્ર આછી રૂપરેખા દોરાય. એ અંગેનું યથાસ્થિત જ્ઞાન મેળવવાના જિજ્ઞાસુએ તો એક વાર આ અટુલા પડેલા સ્થાનમાં પગલા કરવા જરૂરી છે. નજરે નોંધાવેલી જ એ સંબંધમાં સાચો ખ્યાલ આવે.*

* શ્રી જૈન શ્વેતાંબર મોન્કરન્સ પત્રિકા અંક ૫૫૬ તા. ૧૫-૧૦-૫૦ માંથી ઉદ્ધૃત.

ધર્મ-ઝેલ.

(૭૬)

ઉત્સાહ-zeal

ધર્મને હુકસાન જેટલું કયું છે અને સત્યને વિકૃતરૂપે કેઈએ બતાવ્યું નથી. જેટલું લબલબ કરતી જીભે અને વખત વગરના ઉત્સાહે કયું હોય છે.

ધર્મની બાબતમાં ઉત્સાહની જરૂર છે એની ના નથી, પણ તે વખતસરનો હોવો. ઘટે ધર્મ એ તો મહાન ચીજ છે એ માટે ઉત્સાહ જરૂરી છે. પણ તે માટે વખત શોધવો જોઈએ. કવખતે ઉત્સાહ બતાવવામાં આવે તો વાત વટકી પડે છે અને મારી જાય છે. તમે ધર્મની બાબતમાં ખાસ ધ્યાન રાખીને જોશો તો તમને માલુમ પડશે કે એમાં કવખતનો ઉત્સાહ નકામો નીવડે છે. વખત જ્યારે થયો હોય સારની વાત જૂદી છે. તે વખતે જે ગાણું ગાવામાં આવે અથવા ધર્મની વાતો કરવામાં આવે તો યોગ્ય થઈ પડે છે અને સામા ઉપર તેની અસર નીપજવી શકાય છે. વખતે વાત શોભે અથવા મારી ન જાય અને ધર્મ શાંતિનું વાતાવરણ ફેલાવનાર તત્ત્વ હોવાથી તે સહેજ સાજમાં મળી જાય તેવી ચીજ નથી. આ બે બાબત બરાબર યાદ રાખવા જોવી છે, તેમાં જે ગફલતી કરે છે તે બત્તા જરૂર ખાય છે. આપણો તો અનુભવ છે કે ધર્મનું આખ્યાન ચાલતું હોય, સ્મશાનમાં અને રોગીને જે છુદ્ધ થાય તે બે કાયમ રહે તો સર્વ પ્રાણી બંધનથી જરૂર મુકાઈ જાય. અથવા કોણ બંધનથી મુકાય તેવો પ્રશ્ન પૂછવામાં આવ્યો છે તે બતાવે છે કે સર્વ બંધનથી તો જરૂર મુકાય પણ એમાં વધી એક છે કે ધર્માખ્યાનની તક-પ્રસંગ જરૂર શોધવી ઘટે, એ જેમ તેમ ચાલે નહિ અને બંધી વાત ચાલી જશે એમ ધારી લેવા જવું પણ નથી.

અને ધર્માખ્યાન આક્ષેપક શૈલીએ ન કરવું

ઘટે, એ તો શાંતિની સરિતા છે; એટલે વખતની પસંદગી કરવામાં આવે અને આક્ષેપક શૈલી મૂકી દેવામાં આવે તો ધર્માખ્યાનની જરૂર સારી અસર થાય.

આની સાથે સત્યને લેવામાં આવ્યું છે અને બતાવ્યું છે કે ધર્માખ્યાનનો વખત પસંદ કરવો ઘટે, અને તે લગ લગ ન હોવું ઘટે તેમ સત્યનો પણ વખત હોવો ઘટે અને તે ધામધામિયું અથવા અવાજ કરનારું ન હોવું ઘટે. આ બાબતમાં બેદર-કાર રહેવાથી વાત મારી જાય છે અને સત્યને હુકસાન પહોંચે છે. એટલે સાચી વાત કહેવી હોય તો તેનો અવસર બરાબર પસંદ કરવો ઘટે અને બાધા મધુરી હોવી ઘટે. આ બંને બાબતમાં જેઓ બેદરકાર રહે છે તેઓ સત્યને પણ ધર્માખ્યાનની જેમ ફાંસીએ ચઢાવે છે. અને વાત એટલે સુધી વધી જાય છે કે વાત મારી જાય છે અને સત્ય પણ અસત્યનું બીજ થઈ જાય છે. અથવા હુકમાં કહેલાં વાત પોતે મારી જાય છે. એટલા માટે સાચી વાતને કહેવાનો પ્રસંગ શોધવા જેવો છે અને તેને પણ મધુર બાધાએ જ્યારે અલંકૃત કરવામાં આવેલ હોય તો સત્ય પણ જામે છે અને ધારી અસર ઉપજાવે છે. કવખતે તે પણ શોભતું નથી. ધર્મ માણસ આ રીતે ધર્માખ્યાનનો વખત પસંદ કરે અને તે પણ મધુરી બાધામાં હોવો જોઈએ, એ પૂરતી ચીવટનું પરિણામ છે. ધર્માખ્યાન અને સત્યને આ રીતે વખતસરની અને મધુરી બાધામાં બેડવાની વાત ખૂબ વિચારણા માગે છે.

મૌકિક

Nothing has wrought more prejudice to religion or brought more disparagement upon Truth than boisterous and unreasonable zeal.

—Bazrow

ઈચ્છાયોગ શાસ્ત્રયોગ અને સામર્થ્યયોગ

[ડૉ. ભગવાનદાસ મનઃસુખભાઈ મહેતા એમ. ખી. ખી. એસ.]

તીવ્ર શાસ્ત્રબોધવાળો—

આ શાસ્ત્રયોગીને સિદ્ધાંતનો તીવ્ર બોધ—તીક્ષ્ણ બોધ હોય છે. કુશાત્ર સુદ્ધિના પ્રતાપે શાસ્ત્રનું સૂક્ષ્મમાં સૂક્ષ્મ રહસ્યભૂત ગૂઢ જ્ઞાન તેને હોય છે, જીંડામાં જીંડા આશયવાળી તેની સમજણ હોય છે. શાસ્ત્ર એટલે શારતા પુરુષનું—આત્મ પ્રમાણભૂત પુરુષનું વચન. જીવને કાર્યાકાર્ય વગેરે સંબંધી જે શાસન—આજ્ઞા કરે, અને તે નિર્દોષ શાસનવડે કરીને જે જીવનું ત્રાણ એટલે સંસારભયથી રક્ષણ કરે, તે ‘શાસ્ત્ર’ છે, એમ તેનો વ્યુત્પત્તિ અર્થ છે. અને આવું શાસ્ત્ર તો નિર્દોષ એવા વીતરાગ સર્વજનું જ હોય શકે—ખીજા કાઈનું નહિં.

“શાસનાત્ત્રાણશક્તેષ્વ બુદ્ધૈઃ શાસ્ત્રં નિરુચ્યતે ।
વચનં વીતરાગસ્ય તદ્વ નાન્યસ્ય કસ્યચિત્ ॥”

—શ્રી યશોવિજયજી પ્રણીત અધ્યાત્મોપનિષદ્ શાસ્ત્રસમુદ્ર—

આ શાસ્ત્રસમુદ્રનો પાર પામવો ધણો દુષ્કર છે. મોટા મોટા મતિમંતો પણ તેમાં થાકી જાય, અથવા ગોથું ખાઈ જઈ દિશ્મોહને પ્રાપ્ત થાય, એવી તે ‘જિનપ્રવચનની દુર્ગમિયતા’ છે. શ્રી સદ્ગુરુના કૃપા પ્રસાદથી, અવલંબનથી, ગુરુગમથી જ તે દુર્ગમ આગમ પણ સુગમ થઈ પડે છે.

“જિન પ્રવચન દુર્ગમિયતા, થાકે અતિ મતિમાન;
અવલંબન શ્રી સદ્ગુરુ, સુગમ અને સુખખાણ.”

—શ્રીમદ્ રાજ્યંદ્રજી.

“મહામતિમિર્નિઃશેષસિદ્ધાંતપથપારગૈઃ ।
ક્રિયતે યત્ર દિગ્મોહસ્તત્ર કોડન્યઃ પ્રસર્પતિ ॥”

—શ્રી શુભચંદ્રાચાર્યજીકૃત શ્રી જ્ઞાનાર્ણવ.

એવા દુર્ગમ આગમ—સાગરને પણ શ્રી સદ્ગુરુ કૃપાપ્રસાદથી આ શાસ્ત્રયોગી ઉદ્ધવંધી ગયેલો હોય છે,

તેનું રહસ્યભૂત જ્ઞાન પામી ગયેલો હોય છે. અને સર્વ શ્રુતનું રહસ્ય પણ કેવલ એક શુદ્ધ આત્માને જાણવો—ઓળખવો—પામવો એ જ છે. ‘દ્વાદશાંગી’ શ્રી જિનેશ્વરે કહી છે તેમાં પણ એક આત્મા જ આદેશ—બ્રહ્મણ કરવા યોગ્ય છે, અને બાકી ખીણું બધુંય હેય—ત્યાગવા યોગ્ય છે. એ જ પરમ સારભૂત મુખ્ય વાત કહી છે. આવું જ્ઞાવ શ્રુતજ્ઞાન એટલે કે શુદ્ધ આત્મજ્ઞાન આ શાસ્ત્રયોગીના હૃદયમાં નિરંતર રમી રહ્યું હોય છે, અત્યંત પરિણમી ગયું હોય છે. આમ દ્રવ્ય—જ્ઞાવ શ્રુતના તીવ્ર બોધવાળો આ શાસ્ત્ર-યોગી પુરુષ, આત્મજ્ઞાની સમ્યગ્દષ્ટિ એવો શાસ્ત્ર-જ્ઞાતા હોય છે.

“જો હિ સુપણહિ ગચ્છહિ,

અપ્પાણમિણં તુ કેવલં સુદ્ધં !
તં સુયકેવલિમિસિણો મણંતિ લોયપ્પઈવયરા ॥
જો સુયવાણં સવ્વં જાણહિ સુયકેવલિં તમાહુ
જિણા ।

વાણં અપ્પા સવ્વં જમ્હા સુયકેવલી તમ્હા ॥”

શ્રી કુંદકુંદાચાર્યજી પ્રણીત શ્રી સમયસાર.

“જો એગં જાણહિ, સો સવ્વં જાણહિ,
જો સવ્વં જાણહિ, સો એગં જાણહિ ॥”

શ્રી આચારાંગસૂત્ર

અર્થાત્—જે શ્રુતવડે કરીને કેવલ શુદ્ધ એવા આ આત્માને જાણે છે, તેને લોકપ્રદીપકર ઋષિઓ ‘શ્રતકેવલી’ કહે છે. અને જે સર્વ શ્રુતજ્ઞાન જાણે

x “उक्तं जिनैर्द्वादशभेदमङ्गम्,
श्रुतं ततोऽप्यन्यदनेकभेदम् ।

तस्मिन्नुपादियतया त्विदात्मा,

शेषं तु हेयत्वविषयाभ्यधायि ॥”

—શ્રી પદ્મનંદિ પંચવિંશતિકા.

સ્વીકાર સમાલોચના.

“યોગનિષ્ઠ આચાર્ય શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગરજી સૂરીશ્વરજી”

(જયંતિઅંક)

લેખકો:—જ્યોત્સિષજ્ઞૂ અને પાદરાકર-

પ્રકાશક:—શ્રી અધ્યાત્મજ્ઞાન પ્રસારક મંડળ, મુંબઈ.

આ યોગી મહાત્માને જેમણે નજરે જોયા હશે, જેમણે દર્શનનો લાભ લીધો હશે, જેમણે એ મહા-પુરુષની મુખાકૃતિ જોઈ હશે તેમને જ્ઞાત્રોમાં જણાવ્યા મુજબ (વાક્યતિ: ગુણાન્ કથયતિ પ્રમાણે), મુખ ઉપર ભાગ, સંયમ અને હ્રસ્વચર્યાનું તેજ જોયું હશે એને એક યોગી પુરુષ છે તેમ પણ જણાયું હશે. આવા યોગી અને વિદ્વાન સંયમી આત્મા પોતાની પાછળ સુશિષ્યો, જ્ઞાન, સાહિત્ય વગેરેના ઉપકારક વારસો હમેશા જેમ મૂકી જાય છે તેમ આ આચાર્ય દેવે ગણ, પદ અનેકવિધ સાહિત્યનો વારસો પ્રાણી-માત્રના ઉપકાર માટે મૂકી ગયા છે. મુનિપણની નિરંતર આવશ્યક ક્રિયાઓ, પ્રવૃત્તિઓ, યોગસાધના, આખ્યાન વગેરે ઉપકારક કાર્યો ચાલુ હોવા છતાં જાણવા પ્રમાણે અનેક પ્રકારના સાહિત્ય ગ્રંથો રચવાની કુરસદ ક્યારે મળી હશે? તેનો વિચાર કરીએ છીએ ત્યારે આવા મહાપુરુષ માટે હૃદયમાં અત્યંત પૂજ્યભાવ પ્રકટ થયા સિવાય રહેતો નથી. દરેક ગ્રંથમાં જે જે વિષયો આવેલા છે તે ભાવવાહી, પદ્ધતિસર, સંકલ્પનાપૂર્વક અને કોઈ સારા લેખક કે સારા સાહિત્યકાર રચના કરે તેવી તેની સરળ શૈલી, સાદી ભાષામાં પ્રતિપાદન શૈલીરૂપે, વળી સર્વગ્રાહી,

તેમજ પદ્ય-કાવ્યોમાં માત્રામેળ, છંદમેળ, લઘુ ગુરુ, ગણમેળ અને પદલાલિત્યના ભરપૂર રચના છે. તેમાં ભજનપદ સંગ્રહ દશ ભાગમાં આવેલા ભજનોની કિંમત અમારા માનના પ્રમાણે જૈન સમાજમાં થોડી ધણી વ્યક્તિઓ કદાચ સમજી હશે, પરંતુ તેની ખરી કિંમત અન્ય દર્શની અન્ય કોમ કરી શકે છે, તે અમે અનુભવ્યું છે. દ્રષ્ટાંત તરીકે ગુજરાત પ્રાંતમાં (કડી, વિજયપુર, સાણંદ વગેરે વિભાગ માં રહેનારા મેર લોકો જેઓનો ધંધો ગરબી, દુધા વગેરે લોકગીતો લોકાને સંભળાવી ઉદરપોષણ કરવાનો છે, તે લોકો તો આ મહાત્માના બનાવેલાં આ ભજનો ઉપર મુગ્ધ બન્યાં છે, અને જ્યારે તેઓ હાથતંબુરો (રાવણહથ્થો) નામના વાજાંત્ર સાથે આ ભજનો પોતાના સુરથી ગાય છે ત્યારે સાંભળનારાઓ પણ મુગ્ધ બને છે અને સાંભળનારાઓને આ રચના માટે માન ઉત્પન્ન થાય છે. આવો અનુભવ આ મહાત્મા પુરુષના દર્શનનો લાભ જ્યારે પ્રાંતીજમાં અમોને મળ્યો હતો ત્યારે થયો હતો. આ તો માત્ર ભજન સંગ્રહની વાત થઈ, પરંતુ તત્ત્વજ્ઞાન, ઇતિહાસ, વિવેચન, અનુવાદ, પત્રો, નોંધો, ધર્મ, નીતિ, સમાજસુધારણા અને સંસ્કૃતભાષામાં થઈ સુમારે ૧૦૮

છે તેને જિન ભગવાન ‘શ્રુતકેવલી’ કહે છે, કારણ સર્વ જ્ઞાન તે આત્મા છે, તેથી તે શ્રુતકેવલી છે.

જે એકને (આત્માને) જાણે છે તે સર્વને જાણે છે.

જે સર્વને જાણે છે, તે એકને (આત્માને) જાણે છે.

અને આમ શ્રુતજ્ઞાનનો તીવ્ર ઊંધ હોવાથી જ આ શાસ્ત્રયોગી જ્ઞાની પુરુષ, જ્ઞાનાચાર વગેરેના પાલનમાં સૂક્ષ્મ આત્મોપયોગપૂર્વક-સતત આત્મજગૃતિ-પૂર્વક અવિકલપણે પ્રવર્તી શકે છે, અને તેથી જ અત્રે આ શાસ્ત્રયોગને અવિકલ-અખંડ કહ્યો છે.

(અપૂર્ણ)

અંચરતોનું આ અંથમાં સક્ષિત વિવેચન જે આપવામાં આવ્યું છે તે સર્વે વાંચે તે વાચકોને આચાર્યદેવે આ અમૂલ્ય વારસો આપણા માટે મૂકી ગયા છે તેમ જણાશે. દરેક અંથ આજે લોકભોજ્ય ગુજરાતી ભાષામાં આચાર્ય મહારાજે સમજી શકાય તે રીતે રચ્યા છે, તે જ્યાંસુધી ગુજરાત કાઠીયાવાડમાં આ ભાષાનું ચલન હશે ત્યાંસુધી તેની કીમત ઓછી થશે નહિ એમ અમોને જણાય છે.

આ શતાબ્દિ અંથમાં આચાર્યશ્રીના જીવનચિત્રામાં ૪૬ વિષયો અને સાહિત્યસર્જન સંબંધીમાં બે લેખો તેમજ ગૃહસ્થાવસ્થાથી મુનિપણા સાથે જીવનની છેલ્લી ધરીના અનેક પ્રસંગોનું વર્ણન સુંદર શૈલીમાં પ્રકાશકોએ આલેખ્યું છે-વળી તે મુનિવરના જીવન અને ચારિત્ર માટે ઉત્તમ સાક્ષરો દિ. બ. કૃષ્ણલાલ મોહનલાલ જવેરી, શ્રી રમણલાલ વ. દેશાણ, પ્રોફેસર કેશવલાલ હિં. કામદાર વગેરે વિદ્વાનોના જે અભિપ્રાયો સાથે આપેલા છે તે તેની સાક્ષી પૂરે છે. જુદી જુદી અવસ્થાના સુંદર રંગીન ફોટાઓ, સુંદર કવર, જેકેટ, સારા કાગળો, સુંદર ગુજરાતી ટાઇપમાં એક આટની દૃષ્ટિએ દળદાર અંથ બનાવી એક સુંદર સાહિત્ય પ્રકાશન શ્રી અધ્યાત્મ-જ્ઞાન પ્રસારક મંડળે પૂરું પાડ્યું છે. તે માટે અમારો આનંદ વ્યક્ત કરીએ છીએ. સર્વને વાંચવા ભલામણ કરીએ છીએ. કિંમત રૂ. ૧૧) પ્રકાશકને લાંબી મળશે.

જૈન તીર્થોનો ઇતિહાસ.

લેખક:-સંપાદક મુનિમહારાજ શ્રી ન્યાય-વિજયજી. (ત્રિપુટી.)

ધણી વર્ષોના પરિશ્રમ, ઇતિહાસ, શિલાલેખો, અનેક અંથોના પરિશીલન અને સુમારે ૫૧ અંથોના સતત અભ્યાસવડે તેમજ અનેક સ્થળોના વિહારમાં મહા પ્રયત્નવડે સંશોધન કરી આ જૈન તીર્થોનો સચિત્ર ઇતિહાસ લેખક મુનિ મહારાજે તૈયાર કરેલો છે, જે જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્યમાં

એક સુંદર વૃદ્ધિ કરે છે. ઇતિહાસ સાથે તેમાં પરિશિષ્ટો, નકશાઓ અને તીર્થોના ફોટાઓ આપી અનુપમ કૃતિ કરી છે, કે જેના મનનપૂર્વકના વાચનથી જૈન સમાજ યાત્રાનો અપૂર્વ લાભ ઉઠાવી કદયાણુ સાથે એ હેતુ બરાબર સમજાયો છે, જે જૈન સમાજ ઉપર અવશ્યનીય ઉપકાર ગણી શકાય.

આ અંથની પ્રસ્તાવના, તીર્થયાત્રાના ફળનું સ્વરૂપ, તેની વિધિ* વર્તમાન ઇતિહાસ યુગના પ્રસિદ્ધ સંઘપતિઓના નામો અને આવા તીર્થયાત્રાનાં સંઘો નીકળવાથી થતા લાભો, યાત્રા કરવા જનારને પ્રયાસોપયોગી સંપૂર્ણ માહિતિ આપી ઉત્તમ સગવડ કરી આપી છે.

આ અંથમાં સોરાષ્ટ્ર, કચ્છ, ગુજરાત, રાજપુતાના, દક્ષિણ, મહારાષ્ટ્ર, ઉત્તર પ્રાંત, પંજાબ, પૂર્વદેશ, બંગાળ, બિહાર, ઓરીસા વગેરેમાં આવેલા તીર્થોનો બરાબર અભ્યાસ કરી વર્ણન આપવામાં આવ્યું છે. સિવાય અનેક હકીકતો પ્રસ્તાવનમાં વાંચતા જેવી આપી છે. આ અંથ સર્વ જૈન બંધુઓએ પોતાના ગૃહમાં, અને સમાજે જ્ઞાનભંડારો તથા લાયબ્રેરીઓમાં રાખવા જેવો છે. કિંમત બાર રૂપીઆ. મળવાનું સ્થળ:-શ્રી ચારિત્ર રમારક અંથ-માળા, નાગજી જુદરની પોળ-અમદાવાદ.

નોંટ:-વર્તમાનમાં તીર્થયાત્રાનાં સંઘો લઘુ જનારામાં જે નામો ઉપર આપ્યા છે તે સિવાય જામનગરનિવાસી શેઠ પોપટલાલ ધારશી અને રાધનપુરનિવાસી રાવ બહાદુર શેઠશ્રી જીવતલાલ પ્રતાપશી પણ છે. (સેક્રેટરીઓ)

નીચેનાં પુસ્તકો અમોને બેટ મળ્યા છે તેનો આભાર સાથે સ્વીકાર કરીએ છીએ.

(૧) ઉપદેશ રતનાકર:-સહસ્રાવધાની વિદ્વાન આચાર્ય શ્રી મુનિસુંદરસૂરવરકૃત-પ્રકાશક શ્રી જૈન પુસ્તક સંસ્થા અંથમાં ધણી હકીકતો જાણવા જેવી છે. સાક્ષર હીરાલાલ રસિકદાસ કાપડિયાની ભૂમિકા તથા પ્રકાશકનું વક્તવ્ય ખાસ વાંચવા જેવું

છે. કિંમત રૂ. ૫-૦-૦ વેળવણીપુરનિવાસી સ્વ. ગાંધી પાનાચંદ ખીમચંદનાં સ્મરણાર્થે તેમના પુત્ર શેઠશ્રી રતિભાઈ તરફથી સભાને ભેટ મળેલ છે.

(૨) શ્રી સંક્ષિપ્ત પ્રાકૃત રૂપમાલા:- સમ્પાદક મુનિ ચંદ્રોદયવિજયજી પ્રાથમિક અભ્યાસ માટે ઉપયોગી છે. પ્રકાશક. ઝવેરચંદ શામજી શાહ. કિંમત રૂ. ૧-૦-૦ પ્રકાશક તરફથી સભાને ભેટ મળેલ છે.

(૩) સ્વાદ્વાદમતસમીક્ષા:-લેખક શંકરલાલ ડાહ્યાભાઈ કાપડિયા પ્રકાશક પ્રભાસ પાટણનિવાસી શેઠ જમનાદાસ હરખચંદ કિં ૦-૮-૦ લેખક તરફથી સભાને ભેટ મળેલ છે.

(૪) ગુણુમંજૂષા:-શ્રી લખ્મિસૂરીશ્વર જ્ઞેન ગ્રંથમાળા, ગારીઆધાર શ્રીમાન વિજય લખ્મિસૂરીશ્વરજીરચિત ચૈત્યવંદન, રતવનો, હંદ, રતુતિ, સજ્જાય, ગહુલી, સંગ્રહ વગેરે છે પોકેટ બુક હોવા છતાં એકંદરે ધણો સમાવેશ કરેલો છે, કિં. ૦-૮-૦ “ગુલાબ” ના બીજા વર્ષના ગ્રાહકોની ભેટ પુસ્તિકા. પ્રકાશક તરફથી સભાને ભેટ મળી છે.

વર્તમાન સમાચાર.

કેળવણીપ્રિય દાનવીર શેઠ ભોગીલાલભાઈ મગનલાલ મીલવાળાની ઉમદા સખાવતવડે શેઠ ભોગીલાલ કેમર્સ હાઈસ્કૂલનું નવું મકાન કરવાનું થયેલ ખાન્તમુહૂર્ત અને તે માટે (એક લાખ રૂપિયા ઉપરાંતની કરેલી સખાવત).

આસો શુદ્ધ ૮ બુધવારના રોજ સૌરાષ્ટ્ર સરકારના વડા પ્રધાન શ્રીયુત્ત દેવરભાઈના મુખ્યારક હરતે ઉપરોક્ત મકાનના ખાન્તમુહૂર્તની ક્રિયા થઈ હતી. શુમારે એક હજાર બંધુ બહેનોની હાજરી વચ્ચે ઉભા કરેલા સુંદર મંડપમાં તે માટે મેળાવડો થયો હતો. બહારગામના સંદેશ વંચાયા બાદ બાવનગર મ્યુની-સીપાલીટીના પ્રેસીડેન્ટ સાહેબ હરજીવનદાસભાઈ, શ્રી બાવનગર મહારાજ સાહેબના પરસનલ આસિ.

ગમનનભાઈ, મહુવાના નગરશેઠ હરિલાલ મોનદાસ, ઉલોગ પ્રધાન મનુભાઈ, પ્રમુખ શેઠ શાંતિલાલ મંગળદાસ જહાંગીર મીલ માલેક, વગેરે ગૃહસ્થોએ સમયોચિત વ્યક્તવ્ય રજુ કરતાં શેઠ ભોગીલાલભાઈને અભિનંદન આપ્યા હતા. સૌરાષ્ટ્ર સરકારના વડા પ્રધાન સાહેબે છેવટે આ હાઈસ્કૂલની ઉપયોગીતા (જે મધ્યમવર્ગને રાહત સમાન છે.) માટે તેમજ શેઠશ્રી ભોગીલાલભાઈની આ કાર્ય માટે સાર્વજનિક ઉદારતા માટે ખાસ અભિનંદન આપ્યા હતા. શ્રીયુત્ત ભોગીલાલભાઈએ પોતાની લઘુતા, લક્ષ્મીની સાર્થકતા, મનુષ્યનું કર્તવ્ય અને છેવટે સર્વનો આભાર માન્યો હતો. ત્યારબાદ મહાઉલોગપતિ અને વ્યાપાર વગેરે સંબંધી બહેલો અનુભવ ધરાવનાર શેઠ શાંતિલાલભાઈ મંગળદાસનું સમયોચિત આવશ્યકતાવાળું ઉત્પાદન કેમ વધે તેમજ કન્ટ્રોલ દૂર કરવા વગેરે સંબંધી માર્ગદર્શક મનનીય વક્તવ્ય હતું. શેઠ ભોગીલાલભાઈ અને પોતાનો ખાસ બંધુ જેવો સંબંધ તેમજ હું અને ભોગીલાલભાઈ અસ્પર્શતા એકબીજાના દરેક આવા કાર્યો કરવા બંધાયેલા છીએ વગેરે પોતાનો સંબંધ અને કર્તવ્ય બહુ સુંદર રીતે જણાવ્યું હતું.

છેવટે અમે શ્રીયુત્ત ભોગીલાલભાઈને આ શિક્ષણ સંસ્થાનો જન્મ આપવા માટે અંતઃકરણપૂર્વક (આ સભા) અમે અભિનંદન આપીએ છીએ.

લોકેષણ.

મનુષ્યને લોકેષણ-કીર્તિની ઇચ્છા ઇશ્વરથી દૂર લઈ જાય છે. મહાત્મા થાય પણ લોકેષણ જતી નથી. મારે માટે લોકો શું કહે છે, વખાણ કરે છે કે નહિ એ જાણવાની જિજ્ઞાસા મનુષ્યને જીવે લઈ જવાને બદલે નીચે ઉતારે છે. ભક્તિ કરવી, ધ્યાન-ઉપાસના વગેરે કરવું એ લોકોને ખુશ કરવા ખાતર નહિ, પણ પ્રભુને રાજી કરવા માટે કરવું. પ્રભુ સાથે એકતાન થવા માટે છે. પડિતો પ્રમાણુપત્રો આપે, કે મોટા ઇલકાઓ આપે અથવા શબ્દપુષ્પોવડે આવકારે, તેથી આપણામાં દેવી ગુણો આવી જતા નથી. સ્વામી આત્માનંદ સરસ્વતી.

“ શ્રી દ્વાદશાર નય ચક્રસાર ગ્રંથ ”

આ ન્યાયનો અપૂર્વ ગ્રંથનો પ્રથમ ભાગ હિંચા ટકાઉ કાગળો ઉપર છપાવવાનો નિર્ણય થઇ ગયો છે. થોડા દિવસોમાં છપવાનું કામ શરૂ થશે. ન્યાયના અભ્યાસીઓ અને જૈન જ્ઞાનભંડારો માટે અવશ્ય લેવા જેવો છે.

શ્રી વર્તમાન ચોવીશીના જિનેશ્વર ભગવંતોનાં સંક્ષિપ્ત (સચિત્ર) જીવન ચરિત્રો.

વિદ્વાન પૂવાચાર્ય શ્રી અમરચંદ્રસૂરીશ્વરજીએ સંવત ૧૩૪૬ ની સાલમાં મૂળ સંસ્કૃત ભાષામાં રચેલ, શ્રી આદિનાથ પ્રભુ આદિ ચોવીશ તીર્થંકર ભગવંતોના સંક્ષિપ્ત જીવન ચરિત્રો સચિત્ર શ્રી જૈન પાઠશાળા, કન્યાશાળામાં ધાર્મિક અભ્યાસ કરતા બાળક બાળિકાઓ સહેલાઈથી મુખપાઠ (મ્હોડેથી) કરી શકે તેવા, સાદા સરલ અને હુંકા છે. શુમારે કાઢીન દશ ફોર્મ માત્રમાં સમાવેશ થઇ શકે તેવા (જિનેન્દ્ર ભગવંતોના ચાર રંગમાં શાસન દેવદેવીઓ સહિતના ફોટાઓ, તેમજ પરમાત્માની નિર્વાણ ભૂમિના (તીર્થ, પર્વતો કે અન્ય સ્થળોના ફોટાઓ સાથે) આ સભા બહુજ સુંદર અને આકર્ષક સચિત્ર અનુવાદ-શુજરાતી ભાષાંતર છપાવવા માગે છે. એક હજાર કોપીના શુમારે ત્રણ હજાર રૂપિયા ખર્ચ (સખ્ત મોંઘવારી હોવાથી થાય તેમ છે.) આર્થિક સહાય આપનાર જૈન બંધુનો ફોટો, જીવન વૃત્તાંત સાથે આપવામાં આવશે. અમારા લાઇફ મેમ્બરોને ભેટઆપવા ઉપરાંત આર્થિક સહાય-આપનારની ઇચ્છા પ્રમાણે બાકીની તે ચરિત્ર છોક્રોનો વ્યય કરવામાં આવશે. એક કરતાં વધારે શ્રીમંત જૈન બંધુઓને તે લાભ લેવો હોય તો તેમ પણ સભા ધારા ધોરણ પ્રમાણે સગવડ કરી આપશે.

જલદી નામ નોંધાવો-મંગાવો.

શ્રીમાન્ હેમચંદ્રાચાર્ય મહારાજ કૃત-

શ્રી ત્રિપિષ્ટિલાક પુરુષ ચરિત્ર મૂળ.

(ખીજો ભાગ-પર્વ ૨, ૩, ૪.)

(શ્રી અજિતનાથ પ્રભુથી શ્રી ધર્મનાથ પ્રભુ સુધી)

પ્રથમ ભાગ અમારા તરફથી ચૌદ વર્ષ ઉપર પ્રસિદ્ધ થયેલો હતો, અને તેનો આ ખીજો વિભાગ ત્રણ પર્વોમાં શુમારે પચાશ ફોર્મમાં સુંદર હિંચા લેઝર પેપર ઉપર સુંદર શાસ્ત્રી ટાઈપમાં નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં પ્રતાકાર તથા છુકાકારે અને સાઇઝમાં છપાઇ તૈયાર થયો છે, જેની પાટલીઓ તથા બાઇન્ડીંગ થાય છે. જે જે માસ પછી તૈયાર થશે. હજી સુધી વધતી સખ્ત મોંઘવારીને લઇને સુંદર કાર્ય કરાવતાં ઘણા મ્હોટો ખર્ચ થયો છે. કિંમત પ્રતાકાર રૂ. ૧૦ છુકાકારે રૂ. ૮) પોસ્ટેજ જુદું ઘણી જ થોડી નકલ છપાવી છે જેથી અગાઉ નામ નોંધાવવા માટે નમ્ર સુચના છે.

અપાઇ ગયેલ ગયા વર્ષની ભેટ છુકો માટે મુદત વધારી.

ગયા અંકમાં જણાવ્યા પ્રમાણે શ્રી હેમચંત્રી ચરિત્ર વગેરેને ચાર ગ્રંથો કારતક વદ ૦)) સુધીમાં ગયા વર્ષની ભેટના છુકો થનારા નવા લાઇફ મેમ્બર બંધુઓને ભેટ આપવાનો નિર્ણય થયો છે. જેથી લાભ લેવા જવું છે

નમ્ર સુચના.

સં. ૨૦૦૨-૨૦૦૩-૨૦૦૪-૨૦૦૫ અને ૨૦૦૬ એ પાંચે સાલમાં રૂ. ૭૭)ની કિંમતના ગ્રંથો ભેટ આપેલા છે અને આ સં. ૨૦૦૭ ની સાલમાં આપવાના જે બે ગ્રંથો શ્રી શ્રેયાંસનાથ સચિત્ર ચરિત્ર અને જૈન કથારત્નકોષ પ્રથમ ભાગ છપાય છે, જેની કિંમત શુમારે રૂ. ૧૭) થશે તે બન્ને ગ્રંથો સં. ૨૦૦૭ની સાલનાં ફાગણ વદી ૩૦ સુધીમાં નવા થનારા ૧ લા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરને ભેટ અને બીજા વર્ગમાં થનારને ધારા પ્રમાણે ભેટ આપવામાં આવશે. જૈન કથારત્નકોષ માટેની આર્થિક સહાય મળેલી હોવાથી માત્ર શ્રી શ્રેયાંસનાથ ચરિત્ર (સચિત્ર) માટે કાંઈ પુણ્ય પ્રભાવક શ્રદ્ધાળુ જૈન બંધુ કે બહેન આર્થિક સહાય આપી જ્ઞાનભક્તિનો આ લાભ લેવા જેવો છે. અમારા પ્રકટ થયેલ આગલા તીર્થંકર ભગવંતના સચિત્ર ચરિત્રો જેવો જ આ ગ્રંથ પ્રકટ કરવામાં આવશે. બંને ગ્રંથો અઢધા ઉપરાંત છપાઈ મળેલ છે.

૧ મહાસતી શ્રી દમયંતી ચરિત્ર.

(ધણી થોડી નકલો સિલિકે રહી છે.)

શ્રી માણિકચંદ્રવસુરિ વિરચિત મૂળ ઉપરથી અનુવાદ. સચિત્ર.

પૂર્વનો પુણ્યયોગ અને શીલનું માહત્ત્ય સતી શ્રીદમયંતીમાં અસાધારણ હતું, તેનો શુદ્ધ અને સરલ ભાષામાં અનુવાદ કરાવી અમારા તરફથી પ્રકાશનનું કાર્ય શરૂ કરેલ છે. આ અનુપમ રચનામાં મહાસતી દમયંતીના અસાધારણ શીલ માહત્ત્યના પ્રભાવવડેના ચમત્કારિક અનેક પ્રસંગો, વર્ણનો આવેલ છે, સાથે નળરાજ્ય પ્રત્યે અપૂર્વ પતિભક્તિ, સતી દમયંતી સાસરે સીધાવર્તા મામાપે આપેલી સોનેરી શિખામણો જુગારથી થતી ખાનાખરાબી, ધૂત જનની, ધૂતતા, પ્રતિજ્ઞાપાલન, તે વખતની રાજ્યનીતિ, સતી દમયંતીએ વન નિવાસના વખતે, આવતા સુખ દુઃખો વખતે ધીરજ, શાંતિ રાખી અને તે વખતે કેટલાયે મનુષ્યોને ધર્મ પ્રમાણેલ છે તેની ભાવભરીત નોંધ, તેમજ પુણ્યશ્લોક નળરાજ્યના પૂર્વના અસાધારણ મોટા પુણ્યબંધના યોગે તેમના માહત્ત્ય, મહિમા, તેમના નામ રમરણથી મનુષ્યોને થતા લાભો વગેરેનું અદ્ભુત પઠન પાઠન કરવા જેવું વર્ણન આચાર્ય મહારાજે આ ગ્રંથમાં આપ્યું છે. બીજી અંતર્ગત સુબોધક કથાઓ પણ આપવામાં આવેલી છે. ફોર્મ ૪૬ પાના ૩૧૨ સુધર અક્ષરો, સુધર આઈડીંગ કવર ઝેકેટ સહિત કિંમત રૂ. ૭-૮-૦ પેરે જ બુકું.

શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ (સચિત્ર) ચરિત્ર.

ધણી થોડી નકલો સિલિકમાં છે.

પરમાત્મા શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ ચરિત્ર. સચિત્ર (કિંમત રૂ. ૧૩)

આ શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ ચરિત્ર સચિત્ર, સુધર, આકર્ષક અને આત્મકલ્યાણ સાધનારૂં હોવાથી, જૈન સમાજમાં પ્રિય થઈ પડવાથી, તેજ ગ્રંથ આ સાલ (લાલમાં) નવા લાઇફ મેમ્બર થવાની ઇચ્છાવાળા જૈન બંધુઓ અને બહેનો આ ચરિત્ર ગ્રંથ ભેટ મંગાવે છે, જેથી નવા થનાર લાઇફ મેમ્બરોની જેથી સલા એત્રા કરાવ પર આવી છે, કે હવે પછી નવા થનારા લાઇફ મેમ્બર બંધુઓને ખાસ આ ચરિત્ર વાંચવા માટે લેવાની જરૂર જ હોય તો સિલિકમાં હશે ત્યાં સુધીમાં રૂ. ૧૦૧) લાઇફ મેમ્બર ફીના તથા રૂ. ૭) શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ ચરિત્રના મળી રૂ. ૧૦૮) મોકલી આપશે તો આ સાલના ભેટ આપવાના ચાર ગ્રંથો સાથે તે પણ મોકલી આપવામાં આવશે. બીજા વર્ગના નવા થનારા લાઇફ મેમ્બરોને ધારા પ્રમાણે મળી શકશે.